5.

R 1783.

16
9041

brani · s. 53-57
s. 59-60

BIBLJOTEKA
WARSZAWSKIEGO
TOW. MUZYCZNEGO

BIBLJOTEKA WARSZAWSKIEGO TOWARZYSTWA MUZYCZNEGO

Osoby.

Cześnik Raptusiewicz – bas
Klara, jego synowica – sopran
Rejent Milczek – bas
Wacław, syn Rejenta – tenor
Podstolina – alt
Papkin – tenor
Dyndalski – bas
Śmigalski, dworzanin Cześnika
Serdelka, kuchmistrz.
Murgrabie, bajdaki, pachołki, dworzanie i
służba płci obojej.

Rkp. 1783.
16
Inw. 1131
BIBLJOTEKA
WARSZAWSKIEGO
TOW. MUZYCZNEGO

9041

25.

„Zemsta za mur graniczny"

opera w 3 aktach

ostatnie dzieło śp. Zygmunta

Noskowskiego

(rękopis

autentyczny

Miel)

partyt. fortepianowa do śpiewu

Stronnic 266.

Z dara p. Tadeusza Noskowskiego
do Muzeum Tow. Muzycznego
z 2 Czerwca 1910 r.

Dzieło to nie było przez Autora instrumentowane.
H. Opieński.

TOWARZYSTWO MUZYCZNE W WARSZAWIE

Akt I.

Pokój w zamku Cześnika. Troje drzwi. Gitara na ścianie.

Scena 1-a (Cześnik-Dyndalski)

Cześnik przy stole przegląda papiery. Dyndalski szykuje do śniadania.

Moderato

Cześnik

Pięk - ne do - bra wkaż dym względ - dzie -

Cześ

La - sy - yle - ba wyśmie -

Cześ

- ni - ta -

Cześ

Do - brą zna - pewnie bę - dzie -

Cześ

Co za czyn - sze!

Cześ

To ko - bie - ta!...

2/4

2/4

2/4

Dyndalski

Cres

Trzy pol- war - ki Mi - ta

p

Cres

Dyn.

Czy mi - ta, a - ni wodo- wa.

Cres

sło — wa.

p

crescendo

Cres

Dyn.

gru - - -

6.

(Uderza ręką w stół)

Cześ - Lerstwa dziś wy-rze-kat, By kto... Niech go

molto rallentando.

Cześ pio-run trzaśnie Dłu-go na to bę-dzie czekat

molto rallentando.

16

Cześ (zamyśla się, potem bierze talerz)

a tempo

Cześ Ma do... cho-dy w prawdzie znacz-ne -

Cześ Pod sto-li-na ma znacz-niejsze;

16.

7.

Cześ z wdóco - - ka za - tem dziś tać zacznę.

Cześ Ba - wi

Cześ zna-mi. w do-mu Klary, Bo krew-niacz - - - ka

18

jej da - le - - - ka,

Cześ (Cześnik porska śmiechem)

A - le mnie się wszystko zda je...

Dyns. O-na czegoś wię-cej czeka

8.

Un poco più animato

Cres

Ff! Ha! ha! ha! ha! ha! ha O-na ha! ha! czegoś... ha!

25.

Cres

ha! więcej ha ha! czeka... ha! ha! ha! ha! ha!

(8)

26

Cres

ha! ha! ha! ha! ha! ha! ha! A bo-daj-że cię Dyn-da-lu,

Cres

a tym kon-ceptem! Cre-goś cze-ka. Ha!

ff

28

Cres

ha! ha! ha! ha! ha! ha! ha!

Tfy! Jak-żem się

16.

9.

Cres

u-śmiał szczerze. Cze-ka! Bardzo te-mu wie-

f

Scena 2ga Wchodzi Papkin

10

Papkin

Allegretto scherzando.

Cresnik

rzą..

Pap

(9)

30.

Cres

dimin

(9)

Pap.

31. Bóg z wasz-mość-cią, mój Cres-ni-ku. Pę-dząc czwa-łem na roz-

Cres

25.

10

P.

Cr.

ka - zy. Za mą - czy - tem szkap bez li - ku, Wy - wró -

P.

Cr.

ci - tem ze sto ra - zy. Tak, że z no - wej mej ko -

P.

Cr.

poco ritenuto

- las - ki Gdzieś po - dro - dze tyl - ko trzaski.

P.

Cr.

a tempo

P.

Cr.

Poco meno

A ja

35

rę - czyć za to

11.

P.

C.

poco pesante

mo - gę, że mój Pap - kin tu pie -

poco pesante

P.

C.

36

- cho - tor Prze - wą - dro - wał ca - tą

P.

C.

dro - gę. A na po - dróż da - no

P.

C.

11

38.

zło - to Gdzieś zo - stawił przy ła - be - - -

11

P.
C.

Allegretto

Patrz Czes-ni-ku poznasz

-cie.

39.

mf

P
C.

prze-cie.

(pokazuje pistolet)

Wy-strze-

Cóż mam po-znać?

cresc endo

f

sostenuto.

A tempo

P.

-lo-ny, wy-pa-lo-ny.

(Dyndalski (odchodzi)

Dyn.

Gdzieś na wro-ny.

A tempo

sostenuto

P.

Do ko-go, mil-czeć mu-szę, Lecz nie

41.

crescendo

Pap.

kar-ty są przy-czy-ną Żem się w bro-dze spóź — nił

f

p

P.
C2

nie-co.

43

P.

Lecz co wi-dzę! tu śnia-da - - - -

C2

mf

f

P

-- nie.

C2

44.

Ha, śnia-da - - -

mf

Moderato.

P.
Cr.

Ach! Cześ - ni - ku! Już to

– nie.

(14)

P.
Cr.

sześć dni i sześć no - cy Nic nie mia - łem na ję -

P.

zy - ku.

Cr.

Jak się

Jedz i słu - chaj

P.

sta - nie.

Cr.

Strze - lam gracko rzecz to

Allegretto

P.
Cr.

zna - na

Rzecz to

Poco moderato

zna - na, że w mej mo - cy Ska - zać

(15.)

P.
Cr.

zamknąć wasz - - mość pa - ná ża wia - do - me daw - ne

P.
Cr.

(Popkin wzdryga się ze strachu)

spraw - ki.

Poco più mosso

P.
Cr.

– zam - knąć!

Po po - po po - - - -

P.
Cr.
(16) — co? Czyż nie znajdziesz lepszej sobie? Ajajjaj! a ja-
Dla za-baw-ki.
(16)

P.
Cr.
(15)
jaj!
Ci-cho! ci-szej! Ja to mó-wię Wy od-

(14)
swe-zję w twej pa-mię-ci, Niu po-wie-rzę mo-je chę-ci,

P.
Cr.
(17)
Ach, co ka-żesz, wszystko
Coś mnie wi-nien, a ja to-bie.
Allegretto
(17)

P
Cr.
zro-bię. Byt-bym zavar do-padł ko-nia, Bom jest
Leggiero

P
jeź-dziec dosko-na-ły. Tyl-ko
Cr.
to bo-daj-żeś!

(18)
P.
poz-wól: Kładłem na-wet wstrze-mię no-gę...
Cr.
Słu-chaj!...
cresc.

P.
Za-raz. Szed-łem sobie, Mi-ną tę-gą,
Cr.
(18)

włos wpiérście-nie. Gło-wa wgó-rę-

mf

cresc.

P. a wej-rze nie, (Cresnik uderza ręką w stół)

Cr. A-lei

f ff

(13)

P. Nad-tos zy-wy

Cr. Ci-cho! A bez-boz-ny

(13)

P. Nad-tos

Cr. ty ję-zy-ku! I tyrkotny i kłamli-wy.

p

P. zy-wy mój Cresni-ku: Gdy-bym tak-że rownie

Cr.

P. to-bie Namiętno-ści nie brał wry-zy. Os-trze (uderza ręką-

Cr. (20)

cresc

(-kujący spadł)

P. mo-jéj tw-te-mi - - - zy.... (Cresnik podnosi rękę)

(uprzedzając uderzenie)

Pro-szę

Cr. rallent.

P mó- - wić.

Cr. Moderato

Meno mosso

pp f mf dimin

Czesnik

Ój — ciec Kla - ry Ku - pił ze wsią zamek

sta - ry. Tu mieszkamy jak - by so - wy;

Lecz co gor - sza, że po - ta - wy Drugiej

(21)

zamku czart dzie - dzi - cem.

(Szpikin przerywa)

czy i - na - czej: Rejent Milczek Stos - ki, ci — chy,

z Kor - nem li - cem, A - le z djabłem,

z dja - błem w du — szy. Nikt go stąd już nie wy -

(22)

- ru - szy. Nie ma dnia bez sprzeczki, zwa - dy

Cz. Lecz po - trzeb-ne są u - kła - dy. Więc dla

p

Cz. tego-moż brat siebie, Będziesz po-stem tam wpo-trze -

cresc.

P. (23) Più animato

Cz. bie: Te - raz in - ne dam zle -

f

23

P. ce - nie:

Cz. Mos-ci Papkin ja się

mf

P. ba! Jak się

Cz. ze - nie. Cóż to: ba!

f p

P. cie - szę! I wtę sprawę chętnie śpieszę.

Cz.

cresc.

P. Po-wiedz gdzie mam bły-snąć chwatą? (24) Mam-że zmu-sić

Cz.

f mf

24

P. zbyt zu-chwa-łą?

Cz. Cóż u dja-bła za sza-lei-stwo?

mf

P. Znasz, Czesniku, moje męztwo. I — dą.

Cz.

P. Prawda nie wiem A! ro-

Cz. Podsta-li-na.

P. zu-miem.

Cz. Wiesz, że

P. za mnie można ręczyć, Ja po-tra-fię się odwdzięczyć —

Cz. roll.

P. A tempo.

Cz. (odchodzi) czyć.

Scena 3a Papkin (sam)

P. Allegretto Czesnik wulkan -

P. ci nic - mi — to gdy - bym krót - ko go nie

P. trzy - mał Nie wiem, co by z światem by - to.

P.

Lecz nie bę-dę ja tu

(26)

drze mod Tw po-dziá-le tak się zwi-ną: Je - mu

od-dam Podsto - li - ną, ma-lo-wi-sto nie-co

sta-re; So-bie wez-mę s'licrna Kla - - -

(27)

Tranquillo

- ną. Znak dać mu szę, że tu jestem:

Nie-choj lu - bym śpiéw sze - les - tem

W lu - be, dro - gie u - szko wpa-dnie

ach! jak a - niół śpiewam ładnie!

20

Moderato scherzando.

mf

cresc.

p

Có - ruś moja, dziecią mo-je, co u - cie - bie szepce?
Có - ruś moja, dziecią moje, co u - cie - bie stu - ka?

Pa - ni mat - ko do - bro - dziej - ko, ko - tek mle - ko chłepce.
Pa - ni matko do - bro - dziej - ko, kotek myszki szuka.

28

Oj! oj, kot, pa - ni matko dobro - dziejko,

kot, kot, Na - ro - bił mi wpo - ko - i - ku Tos - kot,

mf

f

p

crescendo

Tos - kot, Oj! oj, kot pa - ni matko dobro - dziejko,

kot, kot, Na - ro - bił mi wpo - ko - i - ku Tos - kot.

mf

30.

Tranquillo
dolcissimo

Co·ruś mo-ja, dzieci moje, czy ma ten kot no-gi?

Tranquillo

Più tranquillo

[21]

Pa-ni mat-ko do-bro-dziej-ko,

Più tranquillo

A tempo.

rallent.

i srebrno o-stro-gi. Oj! kot, pani matko, kot, oj!

A tempo.

Colla parte

Kot, kot, Na-ro-bił mi wpo-ko-i-ku Tos-kot Oj!

cresc.

16.

Tempo I°

31.

oj, kot, pa-ni matko dobrodziej-ko, kot, kot,

99

Tempo I°

Na-ro-bił mi wpo-ko-i-ku Tos

100

accellerando

Moderato grazioso.

Podstolina

skot

Scena 4ª

(Podstolina wchodzi przez drzwi boczne)

Moderato grazioso.

32.

Podst. leggiero.

Wnak mó - wi - tam al - bo ko - ty. Al - bo

Łapk. (30)

109.

Pod.

Pap-kin nam się zja - wił

Pap.

żar - to -

32

Pod.

Pap.

bli - wej pet - na we - ny Podsto - li - no! pót a - nis - ta! Ko - lo -

cze - sem - do

Pod.

Pap.

- sal - ny wzo - rze cno - ty! Poz - wól u - giąść kor - nie cro - ta

22

33.

Pod.

Pap.

O na imię - gu two - jej rę - ki (31) zło - żyć u - stek wy - cis -

Pod.

Pap.

(Catuja

- nie - nie. Słu - ga, służ - ka u - ni - żo -

33

Pod.

Pap.

Cóż spro -

- ny.

107

Pod.

Pap.

wa - dza wnasze stro - ny?

Mi - łe wszystkim nam zda - rze - -

my

34.

Poco allegro.

Pod. Tem zdarze-niem? Jak to? mo-ją?

Pap. nie Twe za-męż-cie.

32

cresc.

Pod. Pap. Szmer się sze-rzy: Za mąż i-dzie piękna Han-na

Pod. Pap. Ten za-pew-nia, ów nie wie-rzy A-le każdy z ócz mych

Tempo I^o

Pod. Pap. czy ta.

111.

Szep-ną

35.

Pod. Pap. stów-ko wdzięcznym gło-sem: Przy-ja-ciel-ka Han-na bierze.

A-leż

cresc.

Pod. Pap. Ko-go? powiedz, kogo?

33

112.

Wszyscy wybór chwalą zgod-nie.

(n.1.)

Pod. Pap. Ha! ro-zu-mieni! Bo nie chwalił jakiż mo-gą! Cełowiek grzeczny, I ma-

(n.3.)

Pod. Pap. Od Cześnika ma zle-ce-nie I za-cho-dzi tak z da-jątny i sta-teczny.

mp

Pozz. le-ka Tam gdzie go się dawno cze — — — ka-

Pap. Tam do li-cha! O-na zer-ka, o-na wzdycha - Czy się myli się wo-

mf

Pozz. Co za mą-drek! Co za mą-drek!

Pap. so-bie? Mo-że we mnie, dał-ziem sobie!

Pozz. (34) Poco maestoso.

Pap. 116. Pozwól, pa-ni: Cres-ni-ko-wi Gra-tu

Pozz. -la-cja niechaj zło - - - - - - -

Pap. cresc. endo

Tempo I.

Pozz. Więc to je-go mam być zo — ną?

Pap. Tak jest,

Pozz. Cie-ka-wości z kąd że

Pap. pa-ni! Czy się mylą?

Pozz. ty-le?

Pap. Gdy-by Cresnik roz-o-gnio-ny, Wekrosprzejął twy-mi

Pozz. (35)

Pap. wdzię-ki Drgnął mi- łością i rzu-

Pod.

Pap.

(trzęsąc się lekko ze śmiechu)

co-ny Do nóg two-ich, bla-gał ręki?

Cie-szył-by się z od-po-wie-dzi

Czy tak?

(z ukłonem)

Cie-szył by się z od-po-wie dzi. (odchodząc z ukłonem)

(Papkin kłania się)

Papkin

Aj! że

Allegro

Papkin

wkaż-dej djablik sie-dzi, Co pu-sto-tę roz-po-

czy-na, je-no wspomnisz za po-wie-dzi.

Bo kto mą-dry, niech mi

po-wie: Go ka du- - - -ka Pod-sto-li-na

Da je rę-kę Cze-śni-ko - - - - -

Segue Scena 5ta

Scena 5. Wchodzi Cresnik i Dworzanie. (Chór męski)

26

Pop. – wi?

Cres. Allegro assai

Cór, u-

f

P.

Cres. crar – ta! tyś spo-koj – ny.

Cres. Kie – dy Re-jent mnie na-pa-da I ot-

p cresc. mf

Cres. 39 war-tej ża-da woj – – – – – ny.

Tenor Chór Bass 37.

f Tak! on ot-

f

131.

Ch. T Chór B Lecz go-dne-go ma so-

war-tej ża-da woj-ny.

p cresc.

21

Ch. T B -sia -da. Da-lej żywaw! niech kto

f O!

f tak!

133.

42

Żyje, Bie-gnie; pa-dzi, zga-nia, bi-je!

38 Da-lej

42.

Papkin

chór

żwa - wo! niech kto żyje. Bieg - nie, pę - dzi, zgania,

Pap.

Cóż się sta - ło?

Cres.

Mur na - pra - wia, Mur gra -

chór

bi - je!

Cres.

nicz - ny. Stu mu - ra - rzy!

chór

On roz -

On roz - ka - zał! On się.

cresc.

43.

Cres.

Chór

- ka - zał, on się wa - - - ży Mur gra - nicz - ny,

wa - ży! Mur gra - nicz - - - ny.

Stu wy - bi - je, a mur zbu - rzę,

stu na mu - rze! Stu wy - bi - jem, a mur

Chór

zbu - rzę, znisz - czę, zbu - rzę, znisz - czę.

zbu - rzym, znisz - czym, zbu - rzym, znisz - czym,

28 (trzesąc się)

Pop. — zbu-zbu-zbu-rzą...

Cres. — aż do zie-- mi.

Chór — aż do zie-- -- mi. 40

139.

Pop. — zni-zni-zniszczą...

Cres. — A wieś da-laj!

crescendo.

Cres: — ru-szaj znie- mi — Ty prze- mo- ca

Cres — spędzi zro- bo- ty! Ty sia

141.

Pop. — To to to to to zo- cho-cho-cho-cho-cho-cho-

Cres. — trzą-siesz?

Chór — 41

14/4 2

116

Pop. — ty.

Cres — 143.

Chór — Ha! ha! ha! ha! ha! ha! ha! ha! ha! ha! ha! ha! ha! ha! ha! ha! ha!

Chór T B — ha! Pap-kin patrzcie! jak stup

Pap-kin patrz-cie!

46.

Chór: sto — i On bie - da - - - - czek tak sie

Cres: Trud - na ra - da, sy — nu

Chór: bo — i Trud - na ra - da, sy — nu

(42)

Pap.

Cres: Mu — zy! Poj - dziesz znie - mi, Poj

Chór: Mu — zy! Poj - dziesz znie - mi Poj

Pewne gu - zy

47.

Pap.: Hij aj aj. pew - ne gu - zy.

Cres: - - - dziesz znie - - mi.

Chór: - - - dziesz zna - mi ha! ha! ha! ha! ha! ha! ha! ha! ha!

Chór: ha! ha! ha! ha! ha! ha! Pap - - - - kin!

(Biorą Papkina pod ręce i wyprowadzają.)

Chór

(43)

48. 8

8

Zmiana.

Ogród. Kawał muru całego od lewej strony do środka, ztąd wgłąb sceny zatamowany i zburzony. Są przy tej murowie. Po lewej stronie róg mieszkania Cresnika po prawej. Rejenta Altana po lewej stronie Klara wchodzi z lewej i siada w altanie, Wacław kładzie się przez wytom. —

16.

50

Scena 6ta. Klara, Wacław.

Poco andante amoroso

Wacław

mf

Wacław

154. Bliz-kie na-sze po-miesz-ka-niay Bliz-sze

Wacław

ser — — — ca 155. ach! a-prze-cie tak da-

Wacław

le-ko na tym świe — — cie. 156.

Klara
(44)
Ja-kież no-we dziś za- Da-nia Chmurzą

Kla
jas-ność twe-go cro-ta? Nig-dyż

Kla
gra-nic, nigdyż mia-ry- Nić-że wstrzymać

Kla
cię nie zdo-ła? Na-wet miłość two-jej Kla---

Klara
---ry?

Wacław
(45)
Wi--dzieć cię---bie jed-na

Wacław
160. chwi-lą To-ten spę- dzić go-dzin ty-le Bez twych

Wacław
o-czów, twe-go gło-su I mam chwa---lić

Wacław
Andante con moto.
hoj-ność lo---su.

Klara
(46)
(53)
U-stu-

Klara
-chwa-lam cię, Wac-ła-wie: Dzień w dzień scho-dzin się w al--

163.

52

Klara

-ta — — nie, Lecz i ra-zem co dzień pra-cuje

Klara

No-we od cię mam zią-da-nie, Ach!

cresc.

Klara

To — biem szczę-ście ży-cia win-na,

Klara

(47)

Ty na-wza-jem — chęt — — nie

Klara

wie — rzę, Cze-muż two-ja mi-łość

Poco a poco agitato.

mf

[oryginalne kartki odnalezione - rob. dalej]

53.

Kl.

in — na, lo-sar no-wa, postać bie — rze?

Kwat.

cresc.

f

Kl.

Ach! kie-dy roz-kosz bóji przy to — bie,

Kwat.

(48)

Tranquillo.

dimin. pp

Kl.

Ah przepeł-nia ser — ce mo — je, Ty nie-

Kwat.

crescendo

f

p

Kl.

Fort.

wdzięczny, wtej- że do-bie ach!

Tu-nisze tyl-

49

ko mie-po-ko — — — je.

p

Allegro.

Ach, o-bec- mość mnie za-stra-sza,

mf

Kl.

Fort.

Bo tak do- tąd czy- nim ma- to, Bóg za- pewnić przyszłość

ca- — — ta- A przyszło- ścią mi się wa-

f

Poco andante.

50

p Ach!

f że się po- cham dusza ca- ta, że przy so-

bie żyć prze-

p crescendo

f sost.

Kl.

Kont.

gnie-my, To u-bo-je do-bre nie-my, Lecz nie wie-my, cze-go trze-ba, A-by

Kl.

Kont.

zni-szczyć to u-kry-cie, W którym pe-wna ma-rze ży - - - cie I nie

Kl.

Kont.

51

Mów!

trwo-żeć, czy dzień szczę-ścia Nie po-przy-dzie za-to-boy

8va

mf

Klar.

in — na, 168. Co raz no-wa po-stać

cresc.

Klar.

bie-rze? 42 Ach!

f

Klar.

Rie-dy roz-kosz być przy

Tranquillo

sost.

pp

Klar.

to — bie, 170. Ile przy-pom-nia

cres-cen-do

Poco più.

Klar.

ser — ce mo — — — je, Ty, nie

54.

Klara

w dzięczny, w tej — sze do - bie lach!

Klara

Tu - misz tyl - ko nie - po - ko

(49)

Klara

je.

Wacław

Allegro

pp

Wacław

Ach, o - bec - nosć mnie za - stra - sza. Bo tak

mf

Wacław

do - tad cry — nim ma - lo, By za -

16.

55.

Wacław

- pew - nię przyszłość ca - - - ła, A przy - szło -

f

Wacł

- ścią mi - łość na — sza.

Poco andante

Wacł

Ach!

(50)

Że cię ko - cham nad te

Appassionato

Wacł

nie - ba, Że przy - so - bie żyć pra - gnie - my, To o -

Wacław — bo — je dobrze wie-my, Lecz nie wie-my, czego

Wacław trze-ba, A-by zniszczyć to u-kry-cie, Wktó-rem pet-za

Wacław na-sze zy — cie, I nie truch-leć, czy dzień

dimin.mo

Wacław szczęś-cia Nie po-prze--dza dnia zia-ło-by.

Klara Mów!

181.

mf

Klara eze-go trze-ba?

Wacław 182. Za-- męś — cia

Klara Wja-kiż spo-sób?

Wacław Lento

183. Ach! ujść ze

Klara O, sza — lo — — ny! na da-rem-no!

Wacław mna Maestoso

Klara Jam jest Pol-ka, więc w nie-sła-wie żyć nie mo-gę, nie, Wac-ła---

Wacław molto ritenuto

184.

58. 59 24

Klara

Wacław

– wie!

(Wacław klęka Klara go podnosi i pada mu w ramiona)

Allegro moderato

52

mf

cresc.

Andante appassionato.

Klara

Wacław

Tyś mem szczęś - ciem, moją chwa - łą, Jo cię

ritenuto

Klara

Wacław

ko - cham duszą ca - łą, Wiąż cze - kaj - - my, wi - nić

187

Klara

Wacław

Bo - ga, Aż za - bły - śnie chwila błо - ga, Niech u -

Kl.

Wacł.

ro - cze to ma - rze - nia, Blaskna - dzie - i opro - nic - nia ten blask.

8-va

Kl.

Wacł.

Allegro non troppo.

8-va

ff

p

Kl.

Wacł.

co za ha - tas!... sty - szę kroki!... co - raz bliżej —

cresc.

3

3

3

12

Kl.

Kwcł.

idą bez zwło-ki

(Rozchodzą się.)

53

mf

Kl.

Kwcł.

(Kiwnąwszy Dyndalski z lewej, ze nim nieco zdaba i wstrzymuje Papkin. Obaj się zatrzymują na widok murarzy. Dworzanie - mężczyźni i kobiety wchodzą później kolejno.)

Kl.

Kwcł.

62

Scena 7a Dyndalski, Papkin Dworzanie i służba ptici obojej Później w oknach: Czesnik i Rejent.

Allegro moderato

(trzęsąc się)

Papkin

Pa-pa-pa-nie majster, pro-pro-pro-szą waści

Dyndalski

Pa — nie

maj-ster, pro-szą waś-ci Przyzwo-i-cie,

Czesnik

Rejent

Sopran Alt

Chór

Tenor

Bas

195.

Allegro moderato

Pap:

grze-grze-grzecznie, Nie nie nie mu-ro-waé

Dyn.

grzecznie, tanie, Nie mu-ro — waé tu zna-

196.

P.

D.

Tenor chór

tu tu tu zna - pas - ci, Bo bo mu mu na na grzbiet co co

- pas - - - ci, Bo mu na grzbiet coś u - -

(Wchodzą na scenę)

197.

P.

D.

Tenor chór

coś u - pad - - nie.

- pad - - - nie.

198.

Pa - - - nie maj - ster

Sopr.

Alty

Tenor

Bass (wchodzą)

proszę wasci Przyzwo - i - cie, grzecznie, ładnie, Nie mu - -

Pa - - - nie maj - - ster proszę wasci

199.

Alty

Tenory

Basy

(Wchodzą kobiety)

Pa - - - nie maj - ster

- ro - wać tu zna - pa - ści, Bo mu na grzbiet

przecznie, ładnie, Nie mu - ro - wać tu zna -

Alty

Tenory

Basy

pro - szę wasci, Przyzwo - i - cie, grzecznie, ładnie Nie mu -

coś u - pad - - nie, pa-nie, panie majster

200

- pas — ci, Bo mu na grzbiet coś u - - -

Sopr.

Alty

Tenor

Bass

(Wbiegają dziewczęta)

- ro - wać tu zna - pa - ści, Bo mu

pa - nie, panie majster, proszę wasci Przy - zwo -

pa - nie Pa - nie maj - ster pro - szę

201.

64.

Sop. — nie maj's-ter pro-szą waś—ci, Nie mu-ro-wać

Alty na grzbiet coś u-pa-dnie: Panie mojster, proszą waści, Nie mu-ro-wać

Tenor —i—cie, grzecz-nie, ładnie, Nie mu-ro-wać

Bas waś—ci Przyj-wo-ź—cie grzecz-nie, ładnie.

tu zna-pa-ści, Wy zaś druhy tu-dzie, Którzy młotki, pio-ny kielnie, Wnie po-

tu zna-pa-ści, Wy-zaś — —

tu zna-pa-ści

Wy zaś

Tru — — dzy

65.

Sopr trzebnym tru — — dzie. W nie — po — —

Alty

Tenor

Bas Dobrzy ludzie, Którzy młotki, piony, kielnie, Wnie potrzebnym dzisiaj

-trzebnym dzisiaj trudzie ni — — ży-wa-cie ar-cy dzielnie, Dź-cie

tru — dzie ni-ży-wa-cie arcy- dziel-nie, Dź—cie

66.

Sopr. wszyscy precz do crarta!

Alty wszyscy precz do crarta!

Tenor

Bas

Papki Bę-dzie wi-wi-dzę rzecz u-

Dyndalski Bę-- dzie wi-dzę rzecz u-parta!

Papki par-ta! Ta-ta ho-to-ta, ja-jak-by glu-cha.

Dyndalski Ta ho-to-ta, jak-by glu-cha, Me--

(Razem)

Soprany Alty Ta ho-to-ta, jak-by głucha

Dyndalski --go sto-wa nic nie słucha. Idź-cie wszys-cy

cresc.

Dynd. precz do crar--ta. Pa-nie majster, proszę ładnie przyzwoicie,

Sopr. Alt Je-go sto-wa a-ni słucha

Tenor Ta ho-to-ta jak-by głu-cha

Bas

Dynd. grzecznie, ładnie, Nie mu-ro-wać tu zna-pości Bo mu na grobiet

S. A.

T.

B.

Dyr. coś u - pad - nie. Idź-cie wszyscy precz do czarta! Precz!

S. A. T. B.

212.

Dyr. Precz!

S. A. Precz!

T. Precz!

B. (Rejent otwiera okno)

Dyrd. Lento

Rejent Stój-cie! co-to zna-czy?

Poco andante

Dyrd. Cześ - nik, pan mój, karać raczy, A-by mu-ru

Cześnik

Allegretto 214.

Dyrd. nie koń-czo - - - no.

Cześ. (Cześnik otwiera okno) Poco più mosso Tak jest,

Cześ. ka- zą, bo mam pra - - - - wo. Poco andante

Rejent Ja-kie

Cześ Più mosso Jak ku - pio - - -

Rejent pra-wo?

Cres.
Rejent.
- - - - no Mur gra - ni - - - czny,

Cres
Rejent.
tak co - sta - - - nie. Poco andante.
A lez lu - by,

Cres
Rejent.
mi - ły pa - nie, To sza - leństwo zły - wa - szej stro - ny I mur bę - dzie na - pra -

Cres
Rejent.
- wio - - - - Allegro Wprzó - dy tru - pem go za -

Cres.
Rejent.
ście - ły, Meno allegro
Mój sza - cie - Drie lu - by,

Cres
Rejent.
mi - ły, Prze - stań też być

Andante

Cres.
Rejent.
Co! jak!
roz - boj - ni - kiem.

Cres.
Rejent.
Ziwa-wo! bij co ti - ły! Più tranquillo
Ja cres - -

Cres.

R. ni - ka za to skry - ję. Gdzie nie wi - dać

224.

Cres

R. zie — — mi, nie — ba.

225.

Allegro

Hej! Ser -

pp

Cres

wa - cy! Daj gwin - tów - kę!

R.

226.

f

Cres. Nie - chaj stro - cę tę ma - kow - kę, Prędko!

227.

(Referent zamyka okno)

ff

Cres.

Ha, ha! fu-gas christas. No, Dyn -

228.

Allegretto moderato

ad libitum

Cres

- dal-ski, nie trać czasu, Ściągnij za kark, weź na - rzę — dzie,

Cres.

Grzesz-nie, Tad — nie, bez ha - ła - - - su, Niech wszyst..

229.

mf

Cres.

kie - mu ko - niec bę - - - - - dzie.

Allegro moderato

Allegro moderato

p

74.

Cres.

Da - lej na - - - - - przód! Da - lej

231.

erese.

Cres.

zwa - - - - - wo!

Dyrd.

Da lej ziwa - wo!

(66)

(Cresnik zamyka okno)

Dyrd.

na - - - - - - - przód!

Sop.

A.

Chór

T

B

Pa - - - -

Pa - - nie maj - ster,

Pa - - - - nie maj - ster, pro - szę waści Przyzwo - i - cie,

f

75.

(77)

5

12/3

f

S.

A.

T.

B.

Pa - - - nie maj - ster, proszę waści

- - nie maj - ster, proszę waści Przyzwo - i - cie, grzecznie,

proszę waści Przy - zwo - i - cie, grzecznie, tad - nie,

grzecz - - nie tad - nie.

Pa - - - nie

234.

(67)

Przy - zwo - i - cie, grzecznie, tadnie, Nie mu - ro - waś tu

tad - - - nie,

Pa - - - nie

Pa - - - nie

maj - ster, proszę waści, Nie mu -

maj - ster, pro - szę waści, Nie mu - ro - waś

(67)

Sop. zna pas — ci, Bo mu na grzbiet coś u-pa-dnie, A wy

A. maj-ster pro — sza,

T. — ro — wać tu zna-pa-ści,

B. tu zna — pas-ci, Bo mu na grzbiet coś u-pa-dnie, A

Sop. Alt. dru-dzy do-brzy lu-dzie, Idź-cie wszyscy precz do czar —

T.

B. wy dru — dzy

936.

Sop. Alt. — ta!

T.

B.

Ha, hul-ta-je, precz mi

(Dyndalski i Basy)

Allegro non troppo.

Sop. zdro-gi, Bo na miazgę was roz-bi-jem precz, precz! Nie zo-sta-wim a-ni

A. Nie zo-sta-wim a — ni

T.

Dyndalski i Basy

Sop. Alt. jed-nej nogi, Walcz-my pięścia al — bo ki-jem,

T.

B. Walcz — my pięś — cia

Sop. Alt. Walcz-my pięścią al-bo ki-jem, I niech kaz-dy zwas pa —

T.

B. al-bo ki — jem. I niech kaz — dy

939.

Sop. — mię — ta, że ta stuż-ba u-re-jen-ta Wo-bec na-szej

A.

T.

B. z was pa-mię-ta, że ta stuż-ba u-re-jen-ta

Sop: Alt — nic nie war-ta. A wiec

T.

B. Wo-bec nasszej nic nie wor-ta.

Sop A. idź-cie przez do czar-ta! Co sto-i-cie?

T.

B.

S. A. co pa-trzy-cie? Czy wam nie jest mi-te czy-cie? Je — — —

T.

B.

S. A. — sli spo — — kój wam

T.

B.

Sop Alto jest mi — — ty, u-my-kaj-cie ztąd co

T.

Dyndał i Bas

S. A. si - ty. ach! zmy-kaj-cie ztąd co si - ty, ej, to gawiedź

T.

B.

S. A. jest u - par - ta jest u - par - ta, idź-cie wszyscy precz do crarta precz do crar - ta

T.

B. idź - cie precz do crar - ta

S. A. precz do crar - ta precz do crar - ta

T. precz do crarta, precz! precz! precz!

B.

Sopr. Alt precz! precz! precz! Do crar - -

T.

B.

Sopr. A. ta idź - cie wszyscy precz do crar - ta precz do

T.

B.

Sopr. crar - - - - - - - - - - - - ta!

Alt

T.

B.

Sop. Alt

T.

B.

(Dworzanie Czesnika rzucają się na

maráky. Krótka walka. Maraky rozbijają)

(zastoma szpadą)

Koniec
aktu Ig-

88 Alt II

Pokój w zamku Czesnika

Czesnik, Dyndalski i Dworzanie (chór męski)

Allegro moderato

Czesnik

Dyndalski

Tenory Chór męski

Basy

chór

cresc.

chór

Twe roz-ka-zy, jaśnie pa-nie, Wy-peł-nio-ne co do

Cres. Gracko-ście się po-pi-sa-li,

Dymd.

Chór. 1. Jo-ty, Mie-lim ma-to tam vo-bo-ty.

1. mf f

89

Cres. Lecz gdzie Sap-kin?

Dymd. Zo-stał w tę-le,

Cres.

Dymd. Drżał bie-daczek i za chwi-lę Tonikt mi zo-

mf pp.

Cres. A to hul-taj! Dam ja

Dymd. cru,

Poco moderato

90

Cres. jè-mu!

mf

Chór. A-le po-tem go wi-dzia-no, jak się skra-dał

2

mf

Chór. Ko-to mu-rze.. Patrzcie!

Patrzcie!

(spoglądają w okno)

Più mosso.

Chór

i-dzie! Patrzcie! i-dzie i pro-wa-dzi ko-goś

i-dzie!

Chór

z so-bą, Jak on sta-ry-pa, co za

Chór

mi-nà!

Scena 2a Wchodzi Papkin pompatycznie, za nim Wacław. (Przy drzwiach)

Co to zna-czy?

Maestoso

Papkin

A bierz li-cho ta-kie

Chór

Z kim on i-dzie?

Papkin

zno-ja, Ledwie i-dę, ledwie sto-ję.

Papkin

A-leż bo to by-ło ziwa-wo! Dja-błem

Papkin

gro-mit wle-wo, w prawo Nie-i-na-czej! Bez-czel-

Czel.

Ta bez-czel-ność

Pap. nos-ci trzeba było. A-by wal-czyć z ta-ką

Cres

Pap si-łą

Cres Waszeć kła-miesz, mo-cium pa-nie!

15.

94

Pap Po-dziwie-nia

Cres Tam do-li-cha! tfy! do czarta!

Pap. rzecz jest warta, że u-nio-słem zso-bą jeń-ca.

cresc.

Pap. Te-raz, pa-nie, czekam wień — ca.

Cres

Chór (5) (ironicznie) A!

95

Pap. (urzędownie) Ko-mi-sa-rza Pa-na

Cres Co to zna-czy?

18.

95

Pap. Milczka wjas-syr wzią-łem.

Cres A to po-co? jakiem cro-łem?

Poco Andante

Pap. Ja za-bie-ram, co się zdarza.

Cześ.

Chór (śmiejąc się w kułak) Hu! hu! hu!

Poco Andante

96/4

Pap. (do Wacława) Wa-sześć z Bogiem ruszaj so-bie

Cześ. U-wia-Dom swe-go

96

Pap. (na stronie) Po świeść się tu czy-jej spra-wie! Walcz jak

Cześ. pa-na, Że, jak wją kim bądź spo-so-bie Mnie za-

6

Pap. A-chil. radźjak Ka-to, Po za-zdroszczą twojej sławie

Cześ. -czepka bę-dzie da-na To mu ta-ka fin-fę zro-bię,

cresc.

97/4

Pap I sto czartów dadzą za to

Cześ. Iż, nim rzucę wko-ło o-kiem, Wy-tnie ko-zła pod o---

mf

97/4

Wacław Dzisiaj u-mysł nie-spo- koj- ny Za po-

Cześ. bło-kiem.

1 Lento

Wacław -rywczo sąd wy-rzeka

Cześ. 24 Od po- -wie-trza, o-gnia, woj-ny I do

p

Wacł. Creś. te-go, od czło-wie-ka, Co się wszystkim nie-zko

Wacł. Creś. kła-nia Niech nas zawsze Bóg o-chra-nia.

Wacł. niż nic weale. A — le...

Creś. Bradnia! Nie-ma: a le

Wacł. Nie broń, pa-nie, mieć na-dzie-i... Allegro ad libitum.

Creś. Allegro Broniż Jo krvć sto ty-

Colla parte

Creś. sze cy! Poco andante. Poco andante. Podchodzi bliżej do Wacława.

Creś. I niech o — nim nie wiem wię — cej,

(ironicznie) Creś. Ni o jego ka-zno-dzie-i, Bo się o — bu,

Creś. mociumpanie Ja-kem szlachcic, co do-sta

cross.

(odchodzi z dworzanami przez drzwi środkowe)

Cres

nie!

9

ff

Cres

Scena 3a Wasław, Sapkin.

101

Allegretto scherzando

Wasł.

Sap.

No i cóż? nic,

No i cóż? nic nic?

32

W.

nic?

P.

Cóż, pa-ni-czu, bą-dzie

W.

P.

Ha! zo-sta-nę

zna-mi?

101

W.

tu

wuè-wo-li.

P.

34

10

mf

Bra-tem jéńców

W.

P.

ty-siąc-ca

35 mi

A-lem zawsze był wspa-

W.

P.

nia-ty,

36 Przyjmę za-tem o-kup.

mf

W.
P.

Ja wnie-wo-li zo-stać ma-ły

(11)

102

W.
P.

mu-szę. Znaj wieś wiel-ką mo-ją

W.
P.

Du-szę: Jestes wolny! Idź do zjaska!

(12)

W.
P.

dolce

39. ot za wol-ność dasz co ta-ska.

W.
P.

Ja zo-sta-ną tu w nie-

mf p cre-sce-

103

W.
P.

-wo-li. Kto mnie ot-le Cześnik nie po-zwo-li.

W.
P.

ująć, niech mnie trzy-ma. ot-leż braciku, sen-su nie-ma.

(13)

W.
P.

Lento

Lento Nie daj gro-zai, a idź so-bie

104

Tempo I°

W. 7 pót kro — ku stąd nie zro-bię.

P. A to

W. ja-kaś cma u-par-ta Bój się Bo-ga!

P. 14

W. idź do czar-ta! Cóż za człowiek

P. u-ka du-ka. Sa-mo-chcą - cy gu-za szu-ka.

W. (pokazuje sakiewkę)

P. Andantino con moto

diminuendo

W. A-le patrz no bratku, co to? Zło-to?

P. Brzęknij tyl-ko

W. Bę-dzie two-jem.

P. Zło-to! Niech Pan sia-da

W. A-le darmo nikt nie-da-je. 15

P. Wil — ka praw-da.

W. P.

Cóż wy-pa-da, a-bym zro-bił? Gdyż zo-sta-ją Wpo-to-

W. P.

Ko-cham Kla-rę I chcę zo-stać

-że-niu ar-cy cia-snem. (x.s.) O-tóż pla-cie.

W. P.

(chowa sakiewkę) (tajemniczo)

tu przy Klarze. Czy źle?

P.

To źle! (zatrzymując mu rękę) Nie-ko-niecznie.

W. P.

Je-stem Wa-cław.

P.

Allegro Syn Re-jen----

W. P.

-ta! O dla Bo-ga!

W. P.

I w tym do-mu! Waszmość

crescendo

W. P.

o-bu nas na-ra-za. O-ba i-dziem na pra-szczę-ta.

Andantino con moto.

W. P.

(Wacława brzęka sakiewką.) Miej za da-ne.,

Brzę-czy pięknie.

Andantino con moto.

W. Jeśli wstuż-bie tu zo-- sta- ną.

P. Ha! spro-

W. Nie trać cra- su

P. -bó- ją, i -dę i - dę 57. (17) Wta- -żą

W. Kla- ro, Kla- ro,

P. w bie- dę Wmo-im jeń-cu mam ry- wa- la Przykro

to zła cie- bie W do- mu wro- ga zo- stać

58. z blizka, go rzej zda- la... Tam- ten zam-kuje ten za-strze-li Ci bo-

Allegretto scherzando.

W. mu- - - szę. 59.

P. — Daj cię djabli wziąć — ci (Odchodzi i wraca) Allegretto scherzando. A sa-

W. Zo- stać mo- że.

P. -kiew-ka? Wsa- mej

Andantino

W. Nie i- na- czej. (18)

P. rze- czy? Słu-ga pań-ski

Andantino

Più mosso.

W. u- ni- żo-ny Słu-ga pański u- ni- żo- ny.

P. Słu-ga pański u- ni- żo- - - ny Più mosso. 62.

cresc.

Scena 4ª Klara, Wacław.

Allegro agitato

Klara

(Klara wchodzi pospiesznie)

63. Co wy-

Klara

ra-biasz, o mój Bo-że! Czyż nie wi-dzisz, żem w roz-

Wacław

K.

-pa-czy, Cremuś przyszedł, o Wa-sta-wie!

W.

64.

Cóż się

K.

Ja wiem wszystko, bom stu-

W.

sta-to? cóż się dzie-je?

K.

-cha-ta, chcesz tu zo--stać.

W.

Cóż w tem

K

Miej roz-są-dek.

67.

W.

złe-go

Cóż mi znie-go cóż mi

K.

W.

z nie-go, Wszak roz-sądku zwy-kła Dro-gą Ni-gdy-

cusc.

K

W.

ni-gdy po-ta-cro-ne Lo-sy na-sze być nie

diminuendo

K.
W. mo — — — ga.
cresc. molto
Alla marcia maestoso.
K.
W. Śmia-łym na przód idźmy krok-iem, A je-że-li ista-łość bę-dzie
Alla marcia maestoso.
K.
W. To-wa-rzy-szyć wra-szym pę-dzie, Mi-mo spo — ru, prze-szkód
K.
W. wie-lu, Doj-dziem prze-cie kie-dyś ce-lu.
diminuendo.

K.
W. dolce
Nie patrz w przepaści moja dro-ga, Tu do ser-ca na — — chyl
cresc.
K
W. skro-nie; Prędko zni-knie każda trwo-ga, Gdy w mi — —
K
W. — to — ści wzrok u — to — — nia!
Allegro
Allegro
K
W. Do-brze mó-wisz, idź — my

K. śmiało! Prze-ko-na- -cie mnie, o lu-by!

W.

K. Zo-stań za-tem wi- -nien Bo-że,

W.

K. Masz o- de- mnie po- zwo- le- nie.

W.

K

W. Two-je, Kla-ro, nie po-

K. do stry-ja Ra-fa-ma

W. mo-że, Lu-bo z zy-ciem rois-nie ce- -nią

K mo- że, A to wo-la Pod sto- li- - -ny Bo

W.

W. dimin.

K wiedz, że w tej wła-śnie chwi- - - li

W.

K. Mi-łość so- bie o- świad- czy- -li.

W. Meno mosso.

K. u-jąć ci ją ła-two

W. Moderato grazioso.

K bę-dzie, chwał bez miary rozum, cnotę, piękność kształtność jej o-so-by,

W. cresc.

K A czem ze-chcesz, wna-szym do-mu Tej zo-stanieś jeszcze

W.

K do - - - by, Ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha!

W. Poco allegro.

K. Biegną powiem Podsto-li-nie, że ktoś

W.

K z prośbą tu ją cze-ka (podaje mu rękę) Miej na-

W.

K -dzi-ją złe prze-mi-nie (z zapałem) Chwi-la

W.

K szczęś-cia nie-da le

W.

K.

W.

ff

diminuendo

Scena 5ta Wacława (sam-potrzy chwilę za Klarą)

Andante

88.

Wacł.

Przed go - dzi - no, z two - ją

p

p

mdle - je, Za go - dzi - nę wzorem męż - twa, To nie

cresc

wi - dzi po - do - bieństwa, To ma więj - cej niż na - dzie — je. O ty

69.

p

mf

p

Kla - ro lu — ba, dro — ga, Two - ja

Cantabile ♩ = ♩

90.

ra - dość, two — je zia - le, To je - -

zis - ra lek - kie fa — — le, Je - dna

91.

(25)

cresc e n d o

Druga ciągle ści - ga, Ta się schy - la,

mf

f

p

ta się dziwi - - - - - - - ga,

ore - sau

mf

A - le zawsze w blasku stoń - - - - - -

93

- - - - ca, Zawsze czy - - sta i bez koń - -

cresc

mf

94.

- ca. A my dum-ni wład - cy świa - ta, Mi - mo

95

się bie po - chwy - ce - ni, Za tym cie - - niem co u - -

ta - ta, Ca-łe zy - cie, z chwili w chwi - lę.

mf

f

Prze-pę-dza-my jak mo - ty - - - - le. Ach, to

Dolcissimo

pp

mi - - - łość świę - ta, dro - ga, O - na zbli - zia

nas do Bo — — ga, O tak! o tak!

crescendo

tak!

90.

pp

Scena 6-a Podstolina (wchodzi pompatycznie, Wacław poznaj Klara.

Tempo di Menuetto moderato.

Podstolina

Gdzież su-pli-kant?

Wacł

P. O cóż cho-dzi? Ty mło-dzia-nie?

W. Tu jest na-tręt (ja's'rzoze pochylony)

P.

W. 102 Zbyt się win-nym mo-że sta-nie, Iż tak śmiało wzrok pod-

P. 103 Co wi-dzę!

W. — no — si. Ha!

Più mosso.

28

Allegretto leggiero.

P. Wacław!

W. An-na! Ty więc jesteś Pod-sto-li-na?

P. Czyś nie wiedział, że Podsto-li Cze-pier-siński, mąż mój

W.

105.

P. trze-ci, Niech nad Du-szą Bóg mu świe-

W. 29 Poco meno

P. -ci, Za-ślu-bio-szy mnie na wiosnę. Już wje-

W. 106.

P. -sie-ni le-żał w gro-bie. Nie mieć męża mocno

W. Tempo I° Allegretto 107.

P. bo-li, Lecz i smutek w czasie to-nie.

W.

P. (z roztargnieniem) Któż po-wia-da?

W. 30 Więc u-to-nął pan Pod-sto-li? Nie po-

P. 110. Co on

W. -wia-da? Dobrze! Za tem o-dejść mu-szę.

P. my-śli? Co on ga-da? Ty sza-

W. cresc. endo.

P.
W.
—le — jesz, na mą du — szą. Ja cię
(31)
To być mo — że
(cicho)
zwioz — ę, Ja cię zam — knę dro — gi — ą ksią — — — —
117.
— żą.
(z niechęcią) Ach, ach, ach, Ach daj pokój
f dimin
te — mu sło — wu, Ja nie jestem wcale księciem, Wte — dy
(coraz pospieszniej)

P.
W.
114.
by — ły myśli płoche szał mło — dości, chęć pu — sto — ty, Jednem słowem,
cre — scen —
Meno mosso.
115.
coś bez ce — lu, Jak to każ — de głupstwo prawie, Ach! tom u grzął
do.
116.
w tadnem błę — cie.
(z przesadą)
ot — le mi — łość twa, Wa — cła — wie?
Lento non troppo (♩= ♩.)
(podobnież)

P.
W. To stu-den--dkie cra-sy by—ły.

P. (udając słuchanie) Więc zdra-dzi-łeś mnie nie-god-nie.
W. Modezato 118. A ty co le-

P. Tempo I^o (Allegretto.)
W. pszе-go ro-bisz? Ledwie skonał pan Podsto-li,

P.
W. Juści Cześnik na u-słu-gi, Po-tem Kraj czy pew-nie

P.
W. bę-dzie. Sze-dłem tę-dy w two-je śla-dy. Lecz kto

P. jé—steś, po—wiedz prze-cie!
W. 121. mf

Moderato
P. Ach, to nic no-we-go.
W. (tajemniczo) Wa-cław... Wa-cław Milczek.

P. Syn Re-jen-ta! Jestem trwogą, wprost prze-
W. Più mosso, ma non troppo.

P. -ję-ta Wo-czach ciemno ser-ce bi-je Jak cię, Cześnik tu od-

W.

P. -kry-je.

W. 18 Lento non troppo

P. --mnat chodź wu-kry-cie Tam bez.. pie---

W. (m.s.) 125. Ach! 35

(Wchodzi Klara)

P. -czny be-dzieszlu-by-

W. Allegretto

126. Ach!

Klara. I cóż? Cze-go zią-dza?

Pod. (zakłopotana) To jest...

W. Nic nie-ma...

Poco maestoso.

Podstoli 124. Wiel-kiej wa-gi Jest in-

Pod. -te-res je-go-mo-ści. Pru-szą z so-bą

Kl. 126. 36

Pod. waszmość pa-na! Je-go sprawa za-wi-kła-na,

Kl. 129.

(odchodzi, za nią Wacław z głową spuszczoną)

Pos. Kl. — Mu-szą przej-rzeć Do-ku-men-ta.

Klara — (patrzy za niemi) Ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha!

Allegretto scherzando e vivo.

Kl. — Śmieszniejsze-go cóż być mo-że, Jak gdy zwo-dzić chce zwo-

Kl. — dzo-ny! Ach, jak Wa-cław w swej po-ko-rze

zdał się wzy-wać jej o-bro-ny! Ach, ledwie, ledwie

śmiech wstrzy-ma-ta. Ha, ha, ha, ha, ha

ha! ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha,

cresciendo

A-le ho-la, ho-la, pan-no! Do-tknąć nie masz

pra-wa, Choć po-czą-tek do-bry mia-ta,

Nie-wy-gra-na prze-to spra-wa. O nie, o nie, o

cres-cen-do

ritenuto.

f nie!

cre-scen-do

(39)

Scena 7a Klara, Papkin (wchodzi z miną zwycięzcy)

Moderato con moto.

Papk.

Klara

Jak w de-zer-tej

Pap. Kl. A-ra-bi-i Kto to sie-jny wzrok Fe-bo-wy Nie-sie tkwa-rem śmier-li-

P. -li-i, Aż na-kło-ni bia-tej

P. glo-wy ~ A ze-bra-na na błę-ki-cie

(40)

P. Pło-do-rodna kropla rosy Wraca zwią tej no-we zy-cie I u-

P. -no-si pod nie-bio-sy. Równo-mierna, równo

Tranquillo.

P. czyn-na Pre-zen-cy-ja two-ja mi-ła, Sta-ro-

P. scian-ko mio-do-płyn na Dla two-je-go stu-gi

cresc.

Klara (ironicznie ale z wytworności, i oddając z riski ukłon)

Papkin (ukłon głęboki)

41.

144.

Równie z rytmu jak z o-by- ła

Moderato tranquillo.

16.

Kl. -rę-zia Tak sławne-go dostać mę-ża, Jest zaszczy-tem

Pop.

Kl. bia-ło gło-wy. A-le każ-dy dziś mło-dzieniec Mi-łosne-mi

Pop.

cresc.

Kl. czcze-mi sło-wy Zwykł przepla-tać ślubny

Pop.

Kl. wie-niec, Tru-dno zawsze dawać wia-rę.

Pop.

144.

148.

(42)

Kl. (czule) W dawnych czasach rycerz prawy, Lu-bo zdobion wień-cem sławy, Lubo

Pap. Ach, na ser-ca twe-go prze- - -dzie Niech twe

mf

Kl. stacrat krwawe bo-je. Pan ó świadczył miłość swo-ją,

Pap. ziarnko bujać, bujać ra — czy, A za-

p

139

Kl. Bła-gał, a-by ser-cu mi-ła Ko-chać mu się po-zwo-

Pap. -da-łek ten twój ma-ły Pu-ścił korzeń wieczno-

mf

Kl. -ła, By mu wolno pod jej bar-wą Kruszyć ko-pje,

Pap. -trwa-ły.

151.

p mf

Kl. mie-rzeście-rać, Dla niej tyl- - ko żyć, zi-mie- - -

Pap. p

Kl. rać'

(Papkin poprawia ubrania i przybiera odpo-

Pap. 152.

Allegretto marciale.

p

140

Papkin powiednia postać) Z te-go.

Kl. cres-cen-do

(43)

Pap stwo-ju i z tej bro-ni Mar-so-we — go.

f

S. znać pią - stu — na. Co wry-cerskiej zbiegł po -

cresc. e do

S. - go-ni od bie-gu — na do bie - gu - - - - - -

P. na. O - by mo — ja Ar - te -

(44)

8va - basso

mi - za, Światu groźne to że - la - zo,

S. Krwią jak gąbka na - pęcz - nia - te,

P. Prze - mó - wi - to choć tą ra - zą,

Moderato.

P. Wam na wią — — — rę, mnie na

mf

P. chwa — — — - tę. Gdzie na skale gród kamienny,

Poco più animato

(45)

P. Gdzie dzia-ła- mi mur brzemien-ny, Gdzie ba-gne-tów

cresc. mf

P. o-stre wa- ły, Gdzie skle-pie nie-zdzid i sza — bli.

P. Tam był Pap— kin, lew zuch-

sf ff

P. — wa — — ty, Strze-lec bo — — ski!

P. rą- back dja — bli! Jęk,

p cres — cen — do

szczęk krzyk, ryk,

śmierć do-ko — — — — ła. Tu bez-

-bronny pardon wo- ła, Tu dzie-wi-ca rą- ce

p mf

P. ta - mie, Matka pła-czę dziecią kwi - li A - le

47

P. spa - da mo - je ra - mię, Ci co

168

P. zy - wi - już nie zy - li.

rallentando

Klara Ha, ha, ha, ha, ha, Więc śmią to - ści w tym spo - so - bie

48

Poco allegro

Da mi do-wód, kto fać ze — — chce

Moderato grarioso.

Wod - da - lo - nej ztąd kra - i - nie za - do - wi - ty

po - twór sty - nie, Naj męż niej — szym

trwo - gą by - wa, Kro - ko - dy - - lem się na - zy — wa.

8va Basso

K. Niech go schwyci i przy-sta-wi, Mo-je o-ko

(49)

K. nim za-ba-wi. A kto spel-ni

cresciendo.

K. co ja ka-zę, Ten po-wie-dzie przed ol-ta--rze,

175

mf

(ukłon niski, poczem odchodzi)

K. Te-go tyl-ko bę-dę zo---noą.

Papkin

pp

147

16.

Scena 8a Papkin potem Wacław

Papkin Moderato.

(Wielkoludzie patrzy za Klarą) Krrrrro-ko-dy-la! Tylko

mf cresciendo

ty--le! Co za po-myst, u-ka--

mf

(50)

-du--ka! Pan-nom wgłu-wie kro--ko--

-dy-le, Bo dziś Kazi-da zgro-zy szu-ka, To dziś

148

modne, wdzięczne, ta-kno, Co za-boj--cze, co szka-rad--no.

P. (Bierze gitarę i nuci z nieco przesadną tkliwością)

Allegretto grazioso.

51

Dawniej mło-da pa-nie necz-ka Mi-le rzekła kochankowi:

181

Daj mi, lu-by, ka---na---

dolce

recz-ka. sost. (zerwiście) A dziś każda swe-mu po---wie:

Più animato.

149 183.

P. Jeśli nie chcesz mojej zgu-by. Krrrrrro-ko-dy-la daj mi

52

Meno mosso. Più mosso.

P. lu---by! (Kładzie gitarę) Ta-ki

Poco allegro.

colla parte

G. potwór nie i grasz-ka, Czart, nie Papkin, go przy-

cresc. cresciendo.

Pap- sta-wi. (Bierze ku drzwiom i spotyka Wacława) Hej!

53

Wacław: Co? (rzuca szkicownik) Masz. milcz, bo wiesz (odchodzi)

Pap.: Nic. (chwytając) Wiem

Meno mosso

Pap.: Wiem nic

54

nie wiem — Czy zo-sta-je, Czy od-cho-dzi,

189

za co da-je. Nie wiem wcale. Moderato assai. Wiem, że

zło-to, Wiem, że dając zwy — bit Radnie.

cresc.

Scena 9a

Wchodzi Cresnick, za nim Dworzanie płci obojga.

Moderato con moto.

Cresnick

Czar: Win — szuj waszemość mi suk-ce-su. Dzisiaj

Czar: mo-je zrę-ko-wi — — ny: Już fi-nal- nie,

Czar: bez re-gre — -su, Sto-wom dostał Pod-sto-li- - - -

my

194.

Crei

ny. Wiń-szu-jè-my Cresni-ko-wi Wiń - - szu - - je - - my

Sop. Alt Chór Ten.

Wińszu-jè-my Cresni-ko-wi Wiń-szu-

Wiń-szu-jè-my Cresni-ko-wi

Bas

(55)

Wiń-szu-jè-my

ser — cem ca — — Ten.

Sop. Alt

je — my ser — cem. Nie chaj żyje

T.

ser — cem ca — tem.

B.

Cresni-ko-wi sercem ca — tem.

(155)

Sop. Alt

Pod-sto-li — na! Cresnik (do mężczyzn) Te-raz

T.

B.

Crei

na koń wszyscy siadać, In-wi-ta-cje nieść piorunem.

Crei

Spet — nić głas-ko me roz — ka — — zy.

(56)

my

(154)

Cres

Wszyst — kim

Crei

mó — wić po trzy ra-zy, że na ju-tro ja, pan

(158)

p

Cuś — mło - dy Na we - sel - ne pro - szę go - dy.

my. f

Creś (do Kobiet) — Przy - go - to - wać wszystko ład - nie,

Creś — U - cata tu - to niech wy pad - — — nie.

S. Ten. T. B. — Wnet po - spie - szym ja - śnie pa - nie,

Wnet po - spie - szym

my. f

Creś — Wnet po - spie - szym ja - śnie pa - nie,

Sop. Alt — Wnet po - spie - szym jak ka - za - leś

T. — Wszy - stko pój - dzie po twej wo - li, jak ka - za - leś

B. — ja - śnie pa - nie, Wszystko pój - dzie,

Creś. — Ty zaś pój - dziesz,

(Do Papkina)

Sop. Alt — tak się sta - - - - nie

T.

B.

Creś — mo - cium pa - nie, Do Rejen - ta,

Papkin — A to po co?

my.

Cris.

(58)

Mu-sisz wyzwać go na szable, gdyż krzy-żo-wą

mf

p

Cris

sztu — — — kę wo-lę Spór-dziesiejszy znim zakoń-czyć.

205.

f

p

Cris

Ju-tro za-tem niech mnie cze-ka

pp

Cris

U trzech Kopców w czarnym le-sie Cir-ca quartam

Papkin

(59)

Allegretto moderato

A-lei pa-nie, to po-sel-stwo nie bez-pieczne;

mf

p

Pap

Re-jent w środkach nie prze-bie-ra, A mnie

mf

Pap

jeszcze mi — te zy — cie, Go-tów

p

Pap

o — truć, zra-bić skry — cie.

f

p

Papkin

To po-cie — cha!

Cris

Niech spro-bu-je

(głaszcząc go)

Wiesz co?

rallent.

159

Cuś

Pap-ciu, sprow się tad-nie, ot wkie-szon-ką grubo

Sop. Alt

Ten.

Bas.

Andantino leggiero

Cuś sop. Alt

wpad-nie.

T.

Idź Pap-

60

Idź Pap-ki-nie,

B.

Idź Pap-ki-nie, nie-ma ra-dy. Pap-

160

Idź Pap-ki-nie nie ma ra-dy Ru-szaj

Sop. Alt

-ki- - - nie

nie ma ra-dy,

Ru-szaj,

T.

idź,

nie-ma ra-dy

Ru-szaj

B.

-ki - - nie.

crescendo

Sop. Alt

Śmia-to, bez o- ba-wy brak wy-gla-dać bę-dzie

T.

Śmia-to,

B.

161

Sop. Alt

gdy wkie-szon-ką gru-bo grubo

T.

Tad-nie Gdy wkie-szon-ką gru-bo

B.

Papkin

Sop. Alt

wpa- duś Aj, aj. dajcie pokój żartom!

T.

wpad nie.

B.

61

Frosin,

Papkin

Sop. Alt

T.

B.

Oj strach, co to z tego bę-dzie?

prosim, wol-na dro-ga. A po-

Papkin

Cres.

Sop. Alt

T.

B.

Aj, aj, aj, aj!

– – – giem

Ruszaj z Bo-giem!

Prosim, wolna

Papkin.

Cres

Sop. Alt

T.

B.

Ha, ha, ha, ha! ruszaj z Bo-

– wa – ca j zdro ico i we – sół.

P.

Cres

Sop. Alt

T.

B.

Oj strach, oj

Ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha,

dro – – –

Sop. strach.

Cró ha, ha! –

Sop. Alt

T.

B.

Zasłona spada.

pp

Akt 3. ci Pokój u Rejenta

Scena Ia

Rejent siedzi przy stoliku i pisze. Murarze (kwartet podwojny męzki.)

Adagio

p

mara

mara

2

ff

cresc.

1

Diminuendo

(Zasłona w górę.)

Rejent

Mój maj-

Moderato poco moto

p

7

R.

stru-nia, mówcie śmia-ło, O - pi - sze-my spra-wę

ca - łą. Na te ciężkie na - sze

cra - sy Boskim Da-rem ta-kie ba - sy, Kaz-dy

ku - tak śpie-nię żyj — my. (pisze)

Rej

Że was bi-to.

Ach, ser-

Rej

Tenory Chór Basy

Nie ko-niecz-nie, nie-wy-raź - nie.

Rej

Deń-ko, bi-li prze-cie, A kto bi-ty, ten jest

Rej

zbi-ty? Co?

T.

B.

Ha! Dobrze pan powiada, Ten jest zbity.

R. Ska-le-cro-ny! Stesso tempo Mieć je-stéś-cie ska-le-

R. cze-ni. Przez to chleba po-zba-wie-ni,

R. (3) Z mat-ką zo-na, z czworgiem dzie-ci.

R. (5) I Murarz solo

Ten. Nie-mam dzie-ci.

Bas. II Murarz solo Nie mam zo-ny

R. Co? nie ma-cie? (myśli chwilę) crescendo Nic nie

R. szko- dzi Mieć mo-że — cie, ta-cy mło---

R. dzi.

Ten. (Dwaj Murarze) Ha! tać pra-wo — da.

Bas. (4) Moderato con moto.

R. Akt skoń-cze-ny. Te-raz jeszcze za świad-

R. – czy – cie, Że na sta·wat na me·zy·cie Stary

cresc.

R. Cześnik Wo·łat strzelby.

T. I Murarz Nie sły·sza·łem.

16. B. II Murarz Nie widzia·łem.

mf p

Allegro assai.

Tenor (5) Wszyscy Wpraw·dzie wo – łat:

Bass Allegro assai.

ff (5) ff

T. Daj gwiń·tow·ki, Lecz chciał strze·lać

B.

T. Do ma·kow·ki, Tak sły·sze – – – – łim

B.

T. woszys – cy pa – – nie!

B.

R. Do ma·kow – ki... do ma·kow·ki...

(6.) Poco meno mosso.

22.

p

No, no, do·syć te·go bo – dzie. Świadków

Moderato

23.

mf p mf

Moderato con moto

R. znajdą na to wszą - dzie. Moderato con moto Te - raz

R. chodźcie bli - żéj, bli - żéj, Znakiem krzy - ża pod pi -

10

R. - sze - cie. Za te krzy - że bę - dą

R. groszą.

Ten. Naj - po - kor - niej te - raz pro - szą. Coś zdaw - ne - go nam przy -

Bas.

R. Cześnik wszystko bę - dzie pła - cił

Chór - pa - da Ja koś,

R Byleś wa - sze nic nie

Chór panie, to nie - ta - dnie. Più mosso.

R stracił. Idź ser - deń - ko,

Chór Lecz my tu - taj pra - co - wa - li

R. bo cię trzepną.

Chór Tu za-pła-ta kaź-dy

Idź-cie z Bogiem, Idź-cie z Bo-giem.

Chór po-wie. A-le przecie... za-płaci

R. Bo po-zna-cie się z nym pro-giem. (Popycha ich

Chór pa- nie! Nie pój-

R. ku drzwiom

Chór Idźmy bez za-pła-ty, Prosim pięknie

Bądźcie zdrowi

R. (Rejent wypchnawszy muraszy, stoi we drzwiach)

Allegro lunge Bądźcie zdrowi, Quasi lento

R. Dobrzy ludzie, bądźcie zdro-wi. (Wraca na przód sceny)

Scena 2ª Rejent.

Andantino

Wszystko idzie więc po myśli, Jak się dobrze plan nakreśli

Andantino

Je-śli jeszcze Pod sto- li-na Wnet za-ślu-bi

me-go sy- na, Toż to bę-dzie ślicznie,

pięknie, Gdy pan sąsiad z ziół-ci pięknie Ha ha!

Moderato pesante.

Czapkę sprze-dam, pas za-

-sta-wię, A Cze-śni-ka stąd wy- ku-rzę Bę-dzie

po-tem o-tej sprawie Na wo-ło-wej pisał skó-rze Ach

Andantino con moto

Lecz ta- jem- ne mo- je wieści,

Andantino con moto

dolce

Je- śli wszyst-kie z praw- dą zgo- dne,

Tem, czem te- raz ser- ce pieś-ci,

Naj-bo-leśniej go u- bod-ną.

Quasi Andante.

Niech się dzie-je wo-la nie-ba, Znio-sę się zawsze

p

zgadzać trze- - - ba. Moderato pesante.

f

12

Co skto-ni-to Pod-sto-

diminuendo.

-li-ną, Wdówkę tant-ną, wdówkę gład-ką, Za ta-

cre-scen- - -do

ko-wą iść ga-dzi-ną, To do-tych czas jest zaz- -

mf

Andantino co moto.

-gad-ka, A-le Cres-nik gdy po-

mf

strze-że, Że na gad-ka

Più mosso.

wy-strych-nię-ty, mo-że... mo-że...

Più mosso.

13

strach mnie bierze, A-po-ple-ksją

p

Quasi andante

bę-dzie tknię- - - - - - - ty...

Quasi andante.

mf

p.

Niech się dzie-je wo-la nie-ba, Zmią się zawsze

zga — drać trze — ba

Viola

(Siada powoli do pisania)

C.B.

Scena 3a

Rejent, Papkin (wsuwa się trwożliwie)

Moderato

Papkin

Wolnoż wstąpić?

Nakł. Skł. pap. St. Winiarski. Warszawa, Nowy-Świat 53. Telef. 1143.

Papkin

Rejent

Pro-szę bardzo

(14) (Papkin zbliża się

(14)

z wielką uniżenością i wykłonach)

Pa-na do-

P.

R.

-mu i Re-jen-ta Wi--dzieć wgo-dnej tej o-so--bie,

Chlu-ba wiel---ka nie po-ję—ta,

P.
R.
Spa-da na mnie wtej-że do- - - bie

Poco più tranquillo

Tak jest slu-ga u- ni- zo — ny.

Wol-noż wod- wet mi się spy-tać, Ko- -gom zyskał

(na stronie) Hu! po-kor-na cóś szlach-

ho-nor wi - - - - tać? Più vivo.

– ciurka, z każdem sło-wem daje nur- - ka. Nie po-

trze-bne mia-łem wzglę-dy. (śmielej) Jestem

cresc. Poco maestoso

Papkin.. Jak u-ważam skończę wszystko bez po-

(Rejent kłania się i wskazuje krzesło siadając) Poco allegro.

mo — cy. (Wyciąga się na krześle) Jestem Papkin

cresc. Molto maestoso.

P. lew pół-no-cy, Rotmistrz sławny i ka-

R.

wa— — — ler. (Wskazując wstęgi orderowe) Tak, siak,

tą-dy i ó-wą — — — dy.

Mą-dry wra-dzie, dzielny w bo-ju, Dusza wojny,

18

Molto moderato e pesante.

marcato

P. wróg po-ko-ju, Żna-ją Szwedy, Mu-zuł-ma-ny,

R.

Sa-sy, Wło-chy i Hisz-pa-ny strze-mi-zy ostrze

sławne I niem władać ra-mią wprawne,

Jednem sło-wem, krótko mówiąc, Kula ziemska rzna Papki-na.

P. Te-raz, brat-ku, daj mi wi-na.

R. Allegretto leggiero !=!. (krótkie wachanie

Rejenta) (n.s.) Ne-mo sa-piens ni-si

O! Brat szlachcic tcho-rzem

-pa-tiens Rejent dostaje butelkę z pod stolika kieliszkiem

podszyt. Po zle-ce-niu od Czesni-ka,

nakrylego-patrzy do świata i nalewa trzykę.

P. Może sobie u-drę ty--ka. (Nakrywa głowę i pije

R.

P. Cienkusz! (pije)

R.

P. De-rese! (nalewa sam z butelki i pije Mętne,

R. Nadto śmiało!

P. kwaśne, nad po-jęcie, Istna lu-ra, mój Re-

R.

P.
R.
– jen – cie. (pyk cingle)
(n.s.) Cierpli – wość – ci wiè – le trze – ba,
Kwiedź piw –
Nie – sh się dzie – je wo – la niè – ba.
ni – ce wszystkie mo – je, Gdzie z pół świa – ta są na –
– po – – je. Je – śli znaj – dzie co ta – kie – go,

P.
R.
Dam ci, brat – ku, Konia z rzędem.
Meno mosso
Pozwól
Meno mosso
spy – tać, pa – nie dro – gi, Gdyż nie zna – na
mi przy – czy – – na, Co w nik czem – ne mo – je
pro – gi Marso – we – go wiè – dzie sy – na?

P. Co? chcesz wie-dzieć?

R. Prze-szło to.

P. Więc stań że tu, wiedz, nie-cno---

R.

P.

R.

P. -śni-ka Rap-tu-sie-wi-cza, Co go ran-ka dzi-siej-

R.

P. -sze-go Twych stu-zial-cóż sprośna dzi-cza

R.

P. Wje-go zam-ku na-pa-ści śmia-ta.

R. Moi że wasz-mość tro-chę

P.

R. ci-szej, Że-go stu-ga dobrze sły-szy.

P. zaw-sze po-dług wo-li.-

R. A-lez

P. (20)

R. Tranquillo.

bo — ja mam i lu — dzi, Ka-ża

pp

P. 86.

R. ok — nem cie wy — rzu — cić, A tam

p

P. 87 O! nie trze-ba.

R. dobry ka-wał zgó — — — ry. (Rejent klaszcze)

P. Niech się pan nie

R. Jest tam który (Klaszcze) Ho-la!

f

P. tru — dzi. (24)

R. Don jak piórko ztąd wy

f

P. 89. Moderato con moto

R. — je-dzie (Do sztuczyca) Cze-kać w cze-rech tam za

P. A-le na-cóż to sa-sie. dzie. Tej pa-

R. drzwiami.

P. ra-dy mię. dzy na-mi? (Sadza Popkina i sam siada

R. Te-raz słucham waszmość pa-na.

186.

P. Moderato

R. (Popkin)

Bliska i naprzeciwko

Bar-dzo proszę, bar-dzo proszę!

Moderato

92. (Kręci się na krześle i drży)

Czy się prędko rzeczy

93.

Za-raz. Ce. Ce- Cześnik bardzo

do-wiem?

prosi... To jest... raczej... Cze-cze-cześnik wno-wnosi,

94.

187.

P. Że, by skończyć wje-dnej chwili Kontro. wersją co... Co zro-bi-li...

R.

95

P. Dobrze mówią, co zro-bi-li... Kontro-wersja jak rzecz znana...

R.

(Odwraca się)

P. że tak... to jest... że że... sprzy sprzyja A to ja--

R

P. --kiś wzrok sza-ta-na, Ca-ły ję-zyk w trab-kę zwi-ja

P.
R.
Ja nie jestem po-jąć w sta-nie, Waszmość
P.
R.
Bo to... bo te... wy-baczprawisz zbyt za-wi-to.
pa-nie Wi-no tro-chę mo-cne by-to.
Czy tych czterech jeszcze sto-i? Bo się poset

P.
R.
tron chęć
(Koi cząc)
Bo — i. Bądź serdeńko, bez o-ba-wy.
P.
R.
Więc Cześnika prośba niesie, A byś waszmość
poco accelerando
P.
R.
ju-tro ra-czył, U trzech Kopców w czarnym le-sie
P.
R.
Sta-nąć z szablą do roz-pra--wy.
Moderato tranquillo.
(z uśmiechem) Sta-ry

(śmiele)

Ba! To

Cześnik jeszcze żywa — — — wy.

wszyscy wie-dzą przecie, że nie-mylne jego cio —

— sy. Wrak-że w całym już powiecie Pokar-bo-wat szlachcie no — —

cresc.

— sy, Tyl-ko jesz-cze... Praw-da,

Ci-szej pro-szę

ci — szej. — Ci-cho za tem Je — — go grzecznoś.

pro-sbę wzno — szę I do-da-cram mo — ją własnoś

O od-po — — — wiedź krótka, jas — — na.

Tej listow — — nie mu u-dzie — — lę.

P.
R.

Moderato

(30)

A-le jakże to się zgadza,

cresc.

P.
R

Wszak- ci ju- tro ma we- se- le.

P.
R.

Tamto te-mu nie prze-szka-dza.

Ci-cho.

P.
R.

Prawda ci-cho. (n.s.) Sprawa dja-bła.

Scena 4a

Rejent, Papkin, Podstolina (wchodzi i chwilę słucha w głębi sceny.)

Moderato grazioso

Podst.
Papkin
Rejent

Fiu fiu fiu! Tak, że z miłości trzy-krot

Wielkiż af-fekt

(zachodzi z tyłu przed Papkina)

Podst.
Pap.

Co też Papkin o-po-wia-da?

na dzień wpada w mdło- ści...

Hej aj aj!

Podst.
Pap.

(do Rejenta) O-toż

Co to ma znaczyć? (n.s.) Po co o-na tu przy-cho-dzi?

(31)

Pods
Pap.
48
jestem na wezwa – nie W twoim domu, mój Rejen-cie
Pods
Pap.
Co do-wo-dem niech się sta-nie, Żem zmie-ni – – – ła przed się –
Pods
Pap.
cres – cen – do
Pods
Pap.
wzię – – – – – – cie Pod-pi-saw-szy twe u –
(podaje papier złożony)
Pods
Pap.
kła-dy, Wi-tam ciebie jak sy-no – – –
Pods
Pap.
p

Skł. pap. St. Winiarski, Nowy-Świat 53 5-IX 08.

205
Pods
Pap.
Rej
49
– wa.
Co já sły-szę! co u-ka-ta!
32
Wiel – ki
Poco andante.
splen-dor na mnie
Pods
Pap.
Rej
Nie stra –
Z dmuchnął żoną Cześni-ko-wi, I z niej syna swe-go zwia-ta,
spły-wa, Moja pa – – ni mi-łość-ci-wa, Żeś chę –
mf
Pods
Pap.
Rej
– ci – tam na na-my-ślę Nie-po-trzebnym cza – – su wie – –
Wszak-ci Cześnik gdy się do-wie, Jak szczu-pa-ka go roz –
tli – wem ser-cem wzię-ła Naj kor-niej – sze prośby
p

206 It

121.

Pods. --le, Bo ja rzadko kie-dy

Pop. -pla-ta. Ej oj oj! Wlas-na wpodłem tu ka-ba-ty,

Rej mo-je, A na szcze-pu me-go trzas-ki Jesz-cze

Pods. my-ślę, A-le ra to

Pop Czy wy-nio-sę kos-ci ca-łe Ru-ty Rejent,

Rej większy zpłynie po---no, Bo chcesz zar-cy wiel-kiej

Pods. chy-za wczy---nie.

Pop. a Tam Cesinik To dopraw-dy dzień fe-ral-ny.

Rej Tas-ki Me-go sy---na zo-stać zo-noz.

Skł. pop. St. Winiarski, Nowy-Świat 53 5-IX 68.

197.

207 It

Poco più vivo

Pods Nie myśl jednak mój Re-jen-cie, że to

Pop.

Rej

Poco più vivo

mf

Pods zgu-stu do od-mia-ny, Wziq. Tam in-ne przedrzą-

wiecie, Na coż mam się kryć wtej mierze:

mf

Rej

52

Lento ma non troppo.

Pods. Syn twój, Wa-cław, był mi zna-ny,

mf

Pods. Byt ko-cha-ny, Koshat szcze-rze.

Pap. (Papkin klaszcze z polca)

53

Pods. Allegro non troppo. Co to ana-czy? Jeszcze tu?

Pap. Tę-dy dro-ga! Tak,

f

Pods. (do Rejenta)

Pap. Papkin cze-ka, Ti go Al-ma zo- - czyć ra-czy.

p

209

Pods. Waszmość cierpisz te-go czte-ka? Precz mi

Pap. cze - kam - do

f

Skł. pap. St. Winiarski, Nowy-Świat 53 5-IX 08.

Pods. zo - czu!

Pap. U - dz.

Rej. Czekaj Wasze.

Pap. Cze. kam.

Rej. od - pis prze - cie.

210

54 Meno mosso

Rejent. Meno mosso Lecz gdy Czesnik nie wie jeszcze o nam chlubnie raszłej

p 35

Rej. zmianie, Lubo w piśmie rzecz u - mieszczę. Dobrze

Rej. bę-dzie, gdy z twej strony Papkin weź mnie za-pew-

Rej. -nię nie ? po- wtó-rzy to, co

Papk. (n.s.) Chce mnie zgu.bić o-czy-wiście.

Rej. w liście Daj mu,

Rej. pa-ni, twe zle- ce-nie, ot ja skreślę słowek pa- -

Rej. -rę (odchodzi)

Skł. pap. St. Winiarski, Nowy-Świat 63 5-IX 08.

Podstolina, Papkin (przeprowadziwszy woźnego Rejenta, zwraca się żywo do Podstoliny)

Papkin Allegro

Rejent

cres - cen - do

Lento assai

Pap. Podsto- li- - no! mam dać wia- ry? Co to

Rej.

Pap. zna-czy? gdzie se- mie- nie? (Rejent ukazuje

Pap. (głową w drzwiach) Prawda, ciszej. I przez mu-ry czart ten

Rej. Proszę ci- szej.

Pap

sty - szy.

(z pośpiechem i strachem)

5

Allegro

36

p cres - cen - do my

Ach, co robisz, Podsto - li - no? Z twej przy - czy - ny wszyscy, wszyscy

p

zgi - na - Czy - liż Cresnik ci nie - zna - ny? On nie

mf

zrze - sie tego sro - mu, on po - cho - dnią i że - la - zem śmierć wy -

Skł. pap. St. Winiarski, Nowy-Świat 53 5-IX 08.

rzu - ci w wasze ściany, Gruz zo - sta - wi z te - go do - mu: Bój się

mf

Bo - ga, chodźmy ra - zem.

37

58

(wglądając się, odprowadza ją, dalej na stronę)

p

Ach, ty nie wiesz, gdzieś przyby - ła, Wją - kiej strasznej, strasznej jesteś

to - ni, Ci - cho!... gdy - by nie w tej

p

215

Pap

Ilo-ni tr-te-mi-zy groźna si-ła. Jurby... sza!...

cresc.

mf

p

Pap

niech Bóg nas bro-ni... Da-lej we-drzwi i na scho---

59

mf

Più tranquillo

Pods.

149. Wol-na dro-ga

Pap.

-dy. Nie ko-nie-cznie. Cze-rech

p

my

60

Moderato

216

Lecz weź wprzódy Poże-gna-nie dla Cześ-

63

Moderato

rallent

Pods.

-śni-ka, Kłaniaj mu się bar-dzo

Pap.

149.

p

Pods

Pap

grzecznie Po-wiedz o-raz, jak mą du-szę Zbyt bo-

Pods

le-śnie żal prze-ni-ka, Że się tak z nim roz-stać

Pap.

Pods

Pap

mu-szę Niech po-rywczo mnie nie ga-ni-

217

39

Ba-nia-

Skł. pap. St. Winiarski, Nowy-Świat. 53 5-IX 08.

Pods. Più mosso

Pap. (Rejent wchodzi z listem)

– lu-ki, mo-ja pa-ni, Tych o-de-mnie nie u-sły-szy.

rallent.

Scena 6ta

Podstolina, Papkin, Rejent.

Più lento

Pods.

Pap. Prawda, ci-szej.

Rej. Ciszej, z ła-ski

Poco andante

Pods. (Podstolina zostaje na przodzie sceny)

Pap. (Rejent i Papkin w ukłonach ceremonialnych do końca sceny) Ambasa-da

Rej. Poco andante O-to jest list do sąsia-da.

cantabile

Pods. Już nad-cho-dzi chwi- -la jas-na, Ma-rzeń mo- ich

Pap. djable śliska. Papkin nóżki ściska, Za przyjęcie dzięki składa.

Rej. Że-gnam.

Pods. kres się zbliża, Gdy zo-sta-nę je-go zo-nąr,

Pap. O, i owszem Proszę

Rej. Nie-ma za co. Sługa, sługa u-ni-zo-ny.

cresc. cresc. cresc.

Pods. go nad ży - - - cie. By - waj zdrowy, mój Sap - ki - nie! I

Sap. wszelkich ce - re - mo - nji. Ściskam nóżki, trafić

Rej. Sa - nu te - mu wskarać drogę.

(i widać czterech pachołków)

Pods. kla - niaj się Cze - śni - ko - wi.

Sap. mo - gę. Ściskam

Rej. Wziąć pod ręce, nie bez las - ki, Schody ciemne,

Pods.

Sap. nóżki - zbytek łaski.

Rej. macać trzeba.

Pods. Do wi - dze - nia! Do - wi - dze - nia! Do - wi - dze - - -

Sap. Do - wi - dze - nia! Do - wi - dze - nia Do - wi - dze - - -

Rej. Do - wi - dze - nia! Do - wi - dze - nia! Do - wi - dze - - -

Pods. nia.

Sap. nia! (Sapkin daje susa za drzwi, które się zamykają. Słychać łoskot, jakby zleciał ktoś ze schodów)

Rej. nia!

cres - cen - do

(Rejent wracając, składa pobożnie ręce)

Rejent. Niech się dzie - je

(Podstolina siada, śmiejąc się głośno.)

diminuendo

210.

Rej

wo – la nie-ba, znią się zaw-sze zga.drać trze---

Rej

ba.

Zasłona zwolna opada.

Koniec Aktu 3go.

Akt 4ty

Sala w zamku Cześnika-Goście-Jedni przy kielichach, drudzy tańczą polonera. Cześnik rozmija się między pijącemi. Dyndalski wydaje rozporządzenia służbie.

NB. Wgłębi taras z widokiem na ogród.

Polacca maestoso. Scena 1a

Sop. Alt

Ten

Chór

Bas

8va

211.

8va

loco

Sop. Alt

Ten

Bas

Niechaj żyje nasz go-spo-darz

Nie-chaj żyje nasz go-spo-darz niechaj żyje

Sop. Alt

Dziel-ny Cześnik niechaj żyje!

Ten

Pod-sto-

Bas

nasz gospo-darz Dzielny Cześnik niechaj żyje!

8va

Sop. Alt

T.

li - na niechaj żyje! Vivat państwo mło - dzi!

B.

Dzi - siaj dla nas dzień ra - dos - - - ci,

Bo nasz Cesnik ber - po - wrot - nie Rzu - ca

Dzisiaj wiesz - cie

ka waler - ski stan. Więc spie -

Brzi - ca ka wa - ler - ski stan

Więc spieszy - - my

szy - - my, Więc spieszy my wszyscy w tan.

Vi - vat Cres - nik! Niechaj żyje

Vi - vat, vi - vat!

vi - vat

nam! Vi - vat, vi - vat!

vi - vat

vi - vat! (3) Pragniem god - nie i o - chot - nie

Pragniem go - dnie u - crcic

vi - vat!

(3)

u - crcić dzień tak u - ro - czy - sty dzień

dzień tak u - ro - czy - sty dzień

cres - cen - do

Skł. pap. St. Winiarski, Nowy-Świat 53. 5/IX 08.

f Vi - vat. vi - vat!

Vi - vat,

vi - vat, vi - vat.

vi - vat,

vi - vat! (4)

vi - vat, vi - vat!

vi - vat!

(4)

Nie - chaj ży - je nasz gos - -

-po - - - - darz!

Vi - vat! Nie-chaj żyje nasz gos-po-darz

Niechaj żyje nasz gos-po-darz niechaj żyje

Dziel - - ny Czesnik nie-chaj żyje! Pod - - sto - -

nasz gos-po-darz Dzielny Czesnik niechaj żyje!

Skł. pap. St. Winiarski, Nowy-Świat 53 5-IX 08.

-li - na niechaj żyje! Nie - chaj

żyje pańskiego mło - - - - - - - dzi

Vi - - - - vat vi - - - vat!

vi--

-wat vi-vat!

Cresc.

Poco andante

Cres. o dziąki wam, dziąki wam, mi-li goś-cie ka ziyez-

Skł. pap. St. Winiarski, Nowy-Świat 33 5-IX 05.

Cres li-wość dzią-ki wam! Za to, żeście

mf

Cres tak to ska-wie Na-wie dzi-li do-mek mój!

Cres. Dzią-ki wam Lecz mi przykro

my

Cres że wtej, do-bie Mu-szę was przyjmo-wać sam,

Cres. Gdyż nadobna moja pani ślubny na się kła dzie strój,

my

Cres

Od kom-na-ty jéj za-sta-łem Tak zam-knię-te szczel-nie

Cres

drzwi Żem się wró-cił, bo wi-docznie Wejść po-zwolić nie chce

Cres

mi. Więc pro-szę was, pro-szę was, roz-goście

Cres

się, Niech ten dom wa-szym się sta - - -

Cres

- nie

(Goście rozchodzą się to różne strony,

Skł. prop. St. Winiarski, Nowy-Świat 53 5-IX 08.

Cres

Lecz ich widać wgłębi, przechadzających się po tarasie.

dimin

p Dolce

Scena 2ga Cześnik, Dyndalski (potem) Papkin

Moderato.

Papki

Cres

Lecz gdzie Papkin się po-dzie-wa?

Dyn

Dyn

Nie wi-dzia-łem go dziś jeszcze Pew-no,

Cres

Dyr

pew — no pat-ką gdzieś za-le — — — wa.

33.

p

f

12

Moderato con moto

Cres

Trapiąc mnie przecrucia wieszcze.

Dyr

Moderato con moto.

p

Cres

Nie mam do-tąd od-po — wie-dzi. Rejent.

Dyr

Cres

jak-by wja-mie się-dzi. Na wia-

Cres

— do-mość stamtąd czekam dla te — go

Cres.

z ślubem zwle — — — kam.

dimin

Papkin

Cres

Allegretto moderato

Papkin ukarnje się w głębi. Ubranie

pp

Pap.

trochę w nieładzie. Wzrok bojaźliwy i niepewny.

Cres

13

f

Po chwili zbiera się na odwagę i zbliża się śmiało.

cresc.

Papka

Cześ

(14)

Jesteś przecie.

Pap.

Cześ

15

z suchem gardłem. Pozwól kapkę.

(Nalewa i pije.)

Pap.

To mi spra-

Pap.

-wa! Toż mu pie-przu wnos na tar-tem.

P.

C.

Ái mu u-rósł na trzy pię - - - - - dzie

(ze śmiechem)

cresc.

16

P.

(15)

C.

Toż to teraz pły-wać będzie. Lecz cóż

Allegretto

P.

Cz.

Rejent? Bę-dzie wie-dzieć? Allegretto (Dyndalski

P.

Cz.

Przy-jął sprzecz-nie, pro-sił się-dzieć, Do-dał

idzie w głąb sceny między gości) (Cesnik okazuje gestami

P. wi-na, zie-le-nia-ka Jak to?
Cz (zniecierpliwienie) (jak by ro-sicka?) trut pew-nie.

P. co to? O trut, mó - - -
Cz

(16)

- - - - - wisz
Ktoż nie-cno-ta Nie - ma żar-tów mo-cium
my
rallent
Mnie bez te-go... coś tu pa-li
pa - nie. Jak-że
rallentando

(18)

P. 48
Cz przy-jąć me wy-zwa-nie? Cóż?

P. (Papkin ostrożnie oddaje list)
Cz A tam co? 49. gdy-chonie-my? A-ha!

Agitato.
(17)
Cz z listu się dowie-my. (czyta, a pochwyciwszy stołek podchodzi do Papkina)
cres - cen - do

P. To, to, to, to!
Cz Co, co, co, co,
(19)
Podsto-li - - -

P. Nam skre-wi--- ta. Za-błą-dzi--

Cr. --na... Do Re-jen--- ta...

Allegro assai

P. -- ta. (drąc list)

Cr. Allegro assai Do Re-jen-ta... do Re-jen-ta...

P. Za Wa-sta - wa.

Cr. chce... chce pójść... (obraca się w głąb sceny)

P. Ho-la, ho--- la! hej dwo-rza-

Cr. -nie! Da-lej za-mną, mościm pa--- nie!

(Cresnik odchodzi na taras i etamtąd z innymi na lewo)

Papkin

diminuendo

P. (Papkin niespokojny krzywi się i maca po brzuchu)

58.

Scena 3a

Papkin później Dyndalski potem Rzeźnik.

Molto moderato.

Papkin. Tu coś bo-li

Dyn. Molto moderato

Ob.

Papkin. O! aj! piecze. Ach, to wi-no!

Dyn.

P. ta-kie mę-ki! O zbro-

Ob.

P. -dnia -rzu! o- prze-kle-ty! Ja-ka pięk-no nisz-czysz

D. Dyndalski

dimin

P. ro- że!

D. zbliża się na przód sceny) Kto-by się tam i ta-ko- mut

P. 63. Nic nie będzie zatem

D. Na wasz-mości nędzne ży- cie.

P. zle-go Rzeźnik mówi przecie...

D. Ej, nie! 64. Rzeźnik

P. (płaczliwie) Ha!

D. Ha! to co in-ne-go. Jaśnie

P. pa-nu wszystko wiś-wie-cie Tak jest znane, jak-by

P.

D. ko-mu, Mój pa-ni-czu własnym do- - - mu.

P.

D. O-trut! pro-szę, co za pso- - - ta!

P.

D. (odchodząc) Proszę, pro-szę, to nie-cno- - - ta!

P. u-mrzeć, u-mrzeć, wielkie nieba!

P. (z płaczem) Więc za po-grzeb mój za-

P. -płа-cz Po-tem Re-quiescat in pa- - - -

rallent.

rallent e diminu

Allegro assai

P.

Cześ. — sce. (Cześnik wraca na scenę, bez dworzan)

Allegro assai.

mf

cresc.

P.

Cześ. (Popkin siebie i ptaszroę macą się ciągle po brzuchu)

Ho - la,

f

P.

Cześ. ho - la nie tak zro - - bię.

mf

sf

P.

Cześ. Wszystko to są zmy - dła bań — ki.

(23)

Skł. pap. St. Winiarski, Nowy-Świat 53 5-IX 08.

P.

Cześ. (Namyśla się) Le — pszą ze - mstę przy - spo - so - bię,

mf

P.

Cześ. it - le trze - ba za - żyć z mań - -

mf

p

P.

Cześ. - ki, By - łem

(24)

cresc.

f

P.

Cześ. sy - na do - stat wsiatkę, Mam na nie - go

mf

f

Meno allegro

P. do - pro, kla - tkę. Wszak

Cres

Meno allegro

dimin

P. go ta - two do - stać moż - na,

Cres

cresc. e

Tempo I°

P. On jest tu - taj.

Cres Co?

Tempo I°

Nie - i - na - crej.

ów mło - dy? Na mo

cresc. e

Skł. pap. St. Winiarski Nowy-Świat 53 I-IX 08.

P. szko - - - dy W me komna - ty ćwik się,

Cres

P. wkrada, Gdzie on? szukać!

Cres

P. (odchodzi na lewo)

Cres niech go chwy - - - ca!

Scena 4a

Klara i Wacław — na boku Papkin.

Allegretto poco agitato

Kla.

Wacł.

ff

Con forza

f

Kla.

Wacł.

33

Kla - ro, Kla - ro,

mf

Kl.

Wacł.

co sie dzie - je! Los nas ści - ga na - zbyt

Skł. pap. St. Wilmerski, Nowy-Świat 53 5-IX 08.

Kl.

Wacł.

87

sro - go - Wszys - tkie drogie nam na - dzie — je

Kl.

Wacł.

27

W jed - nej chwili przepaść mo - ga.

Kla.

34

Ach, Wo - cła - wie nie mam władzy Mówić, na - dzie

Wacł.

p

Kl.

Wacł.

wtej po - trze - bie, Bo trze - chlejz tu o cie - bie.

mf

p

Kl. — ach, ty nie znasz mego stryja! Wporyw-rzości nie ma

Wacł. — 90.

Kl. — gra — — nic. (28) 91.

Wacł. — Nie lę-kajsię na da-rem-nie.

Più tranquillo

Più tranquillo sotto voce

Più mosso

Kl. — Ha — tas sły-sze

Wacł. — Dziś wie-cro-rem ... 92. Più mosso To com

cres — cen — do

Kl. — Po-tem, po-tem.

Wacł. — mó-wił... cresc. — dz te-raz,

mf

Wacł. — lecz z powro-tem.. cresc.

Scena 5a

Klara, Wacław, Czesnik (z lewej) Dworzanie (ze wszystkich stron otaczają Wacława Papkin na boku.

Moderato con moto

94.

Tenory chór Basy — Ho — la, ho-la, mło-dy panie, Ob-je-

Moderato con moto.

chór — Ob-je-cha-lim jak bart-ni-ka, Lecz choć du — zio przecius-

mf — cha-lim jak bart — ni-ka, Lecz choć du-zio przecius-

Skł. pap. St. Winiarski, Nowy-Świat. 53. 5-IX 08.

Ter
Chór
Bas

ni - ka, Nic ci zle - go: sie, nie sta - nie.

dimimendo.

(spokojnie)

Wacław

Czyż my - sli - cie, że się bo — — — — — jęz?

p

(do Cześnika)

Wacł.

Jeśliś zbój - ca, masz mnie sto - jąc.

(22)

espressivo

mf

Wacł.

A - le jeśliś człowiek prawy,

cresendo molto

f

Skł. pap. St. Winiarski, Nowy-Świat 53 5-IX 08.

Wacł.

Ja - ką, ta - ką daj sza - bli - nę, W Bo — gu wia - ra, że nie zgi - - -

f

Wacł.

- - - nę!

38

Cześnik

Moderato tranquillo

Lu - bię chłopcze, żeś mi

p

mf

Wacł.

Cześnik

żwawy, Lecz nie o - tem te - raz mo — —

p

Wacł.

101.

Cześnik

— wa. Dajże baczność na me sło - wa.

30

cresendo.

Cresin

Rejent wykrad[ł] narze-czo-ną i chce

mf

Cresin

to-bie dać za żo-nę; Ty więc nę-kę od-dasz

Cresin

Kla- - - - - rze. To-bie żonka jak-by

f p

Cresin

nim-fa Pod-sto- li-nie gro-cho-wian-ka,

mf

Cresin

Rejen-to-wi tę-ga fim-fa,

p cresc.

Moderato con moto.

Klawa

Wacław

Cresinka

A mnie zemsta dosko-na-ła.

Sopr. Alt

Tenor Chór

Bas

Tak się skoń-czy sprawa

Moderato con moto

mf

Klawa

Wacław

(do Cresinka)

Ha, to wierz-my. Ślub brać

Ma-myż wie-rzyć?

Cresinka

Sopr. Alt

Tenor Chór

ca-ło.

Bas

p

Skł. pap. St. Winiarski, Nowy-Swiat. 53 5-IX 08.

Pllar

Dziś?

Wacł.

Ha, więc bierz - - my.

Cres.

Dziś.

(32)

mf

45

42

Sopr Alt

Jenor Chór

Bas

Za - tem rę - kę daj dzie - wi - cy. Nie od

Sop Alt

Nie od te-go zda się o - na

Ten

te - go zda się, zda się o - na

Bas

Pleban ere - ka

Sop. Alt

(Wszyscy od -

Tenor Chór

już w ka - pli - - - - cy. Idź - my za - tem.

Bas

Papkin

(chodzi, uroczyście w głąb)

O for - tu - no ty - gry -

Cześnik

(na stronie)

Re - jent sko - na.

(33)

mf

Papkin

- si - co! I tru - ciz - na, i we - se - le

crescendo

To za -

Papkin

(odchodzi za innemi)

wie - le to za wie - le!

44

dolce

248.

Scena 6a

Rejent (wchodzi z prawej i ogląda się na wszystkie strony)

Dyndalski (zbliża się zwolna z głębi)

Andante con moto.

Rejent

Dyndalski

Andante con moto.

Moderato tranquillo

Rej

Dyn

Do-bry-wie-cór, pa-nie bra-cie.

Moderato tranquillo.

Rej

Cóż to, dziś mę-zamku ma-cie? Ży-wej duszy.

Dyn

249.

Rej

Dyn

Nie-ma ko-mu od-powiedzieć: Pan czy-wdomu Przecz cie-

Jest do usług.

Rej

-ka-wa: Czesnik wyzwał mnie na rę-kę,

Dyn

Rej

Więc wyszedłem i cze-ka-łem, Tak cze-ka-łem na Da-

Dyn

Rej

remnie, Zucha tylko jeszcze nie-ma.

Dyn

Ej, tas-

250.

Dyn.

– ka-wy mój Re-jen-cie, Nie wy-trzy-waj go na

mf

Dyn.

cię-cie Bo jak machnie po pę-tli — cach, z dywi-

Dyn.

– du-je, jak Bóg Bo — — — giem.

48

Sop. Alt

(za scena) Nie-choj żyje państwo

Tenor Chór

Bas

36

251.

Dyn.

Sop. Alt

mło-dzi! Vi-vat! vi-vat!

Tenor Chór

Bas

ff

p

Cześnik

Rej

Któż we-se-le tu ob-cho-dzi?

Dyn.

121.

Rejen-

Poco più animato

Cześnik

Rej.

(za scena) Hej Dyn-

(gwałtownie)

Być nie mo-że!

Dyn.

– to-wicz.

37

f

252.

123.

Cześ. – dol-ski! tam do czarta! O-kul-ba-czyć

(wchodząc)

Cześ. mi dzia-ne-ta! Już kaducznie przeszła czwarta.

Scena 7ma

Cześnik stoje jak wryty. Rejent klania się nisko, potem patrzą oko w oko. Cześnik chwyta szablę, to samo Rejent. Chwila zastanowienia. Cześnik walczy ze sobą, a Dyndalski wybiega do kaplicy.

Allegro non troppo

Cześ.

Rej.

Allegro non troppo.

ff

253.

8va

ff

Diminuendo

Cześ.

rallentando

pp.

Molto moderato.

Cres

Nie wódź mnie na po-ku-sze-nie, Oj-cóś mo-ich wiel-ki

(4 Celli) pp

Cres

Bo-że! Wszak gdy wstąpił wpro-gi mo-je,

Cres

Włos mu zgło-wy spaść nie mo-że.

(Otrząsuje Karabelę i

Cres

Kładzie na stół - Rejent zauważa ozdobę na rękojeści swojej szabli)

espressivo

Moderato con moto

Cres

Cze-go żądasz?

Rej

Moderato con moto. Me-go

Cres

Ha! ha! roz-kosz mi jé-dy-na! Bóg dziesz zadość

Rej

sy-na.

Cres

miast z tej stro — — ny A-le z żo-ny

Cres

Czy bez żo-ny? (wstrzymuje się)

Rej

To.... Za-

Cres
Co za wie - le?
Rej
wie - le...
Cres
Tyś mi u - kradł mojąwdo - wę, By ją
Poco moderato
Cres
zmienić na - sy - no - we, Jam za - trzy - mał twe - go
Cres
sy - na, By mu sprawić tu we - se - le.

Skł. pap. St. Winiarski, Nowy-Świat 53 3-IX 08.

Cres
Masz więc by - ka za in - dy - - - - ka.
Poco più mosso.
mf
Klara
Ach mój stryju! Niech się skończy ta za wi - tość
Wacław
Ach mój oj - cze!
Soprani Alty
Chór
Tenory
Niech się skończy ta za - wi - tość
Bas
Klara
Wacław
Klękają Przebacz oj - cze i wza - jem - nąPo - bło - go - sław na - szą

Klim. mi - łość.

Wacła

Sop. Grit

Tenor Chór

Bas

Scena 8a i ostatnia

Podstolina wchodzi i przypatruje się klęczącym

Moderato.

Podst.

Rejen

Wstań ser-deń-ko i chodź że mną.

Moderato

Podst.

Mamże wierzyć, co się dzieje! Wacław z Kla-

Rej.

Più mosso

Skł. pap. St. Winiarski-Nowy-Świat. 53 5-IX 08.

42

Podst. - wcy.

Rej. 58 Moderato con moto O sza-le-

I. Chór Tak to o - ni, państwo moż-dzi.

B. Moderato con moto 143.

Podst. Tak jest, wie - rzę, już się sta-ło.

Rej. Już

Więc wam po-wiem i nie ma-ło.

Klar.

Wiol.

Sop. Sol.

Tenor

Chór

Bas

mi - łość.

Po - błо - go - sław!

Scena 8a i ostatnia

Podstolina wchodzi i przypatruje się klęczącym

Moderato.

Podst.

Rejen

Wstań ser-decz - ko i chodź że mną.

Moderato

p

cresc.

Podst.

Rej.

Mamże wierzyć, co się dzieje! Wacław z Kla -

Più mosso

Skł. pod. St. Wiśniewski, Nowy Świat 53 5-IX 08.

(42)

Podst.

- rzą.

Rej.

Moderato con moto

O szcza-le - -

S. A.

T.

Chór

B.

Tak, to o - ni, państwo mło - dzi.

Moderato con moto

143.

Podst.

Tak jest, wie - rzą, już się sta - ło.

Rej.

już

mf

Podst.

Więc wam po - wiem i nie ma - ło.

Rej.

mf

Podst. (43) Chcia-łam za mąż pójść czem prę-dzej, By nie

Podst. zo-stać całkiem wnę-dzy. Oto majątek za-pi-

mf

Podst. -sa-ny Na czas tylko byt mi da-ny; A wi-

p

Podst. stotnym wiecznym da-rze Dziś przy-pa-da

cie-ca-do

Podst. 60 szczęśnej Kla-rze.

Raj (na stronie) Dwa majątki Kąsek gładki-

mf p

Sił. pap. St. Winiarski, Nowy-Świat 53 2-IX 08.

Podst. Rejent Coś stry-jo-wi zżal tej grat-ki.

f

Klara Podst. (na stronie) A-le przez to dziś nie

Creśnik Zaniemiał stryjek Na siekierkę ki-jek. (44)

p mf

Klara 149 Nie ja

Podst. tra-cę u Rejenta sto ty-sięcy.

Muz.

Con moto.

Klara

Wacław

z me-go te za-pła-ca.

Swe-go

Con moto.

mf

cresc.

Klar.

Wacł.

grze — wu zwalcz o-stat-ki. Po bło-go-sła-wu twoje

Klar.

dziatki.

45

Wacł.

62

Rejent

Niech się dzie-je wo-la nie-ba.

Moderato con moto

(ironicznie)

l. A.

Chór

Wo-la nie-ba

B.

Moderato con moto

45

p

mf

Skł. pap. St. Winiarski, Nowy-Świat 53 5-IX 08.

Papkin

Allegretto

Sop. Alt

Chór Ten.

Bas

Kwią się zawsze zgadzać trze-ba.

Allegretto

mf

(do Wacława)

Papkin

Mo-gą przestać na twem sto-wie?

63

Rę-czysz

mf

(do Cześnika)

Papkin

pew-nie za me zdrowie?

Że raz wzy-wam waszmość

p

cresc.

46

Papkin

pa — na,

Kaz nam przynieść trzy-cha — na.

46

f

Sop. Alt
Ten. Chór
Bas

ff

Niech nam za-grzmią i fan-fa-ry Wy-pi-

Moderato con moto.

ff

Sop. Alt
Ten. Chór
Bas

Wy-pi-je-my pierwszej pa-ry.

-je-my zdrowie pierwszej pa-ry.

(47)

Cesinik

Niech — że bę-dzie dziś we-se-le,

mf

Cesi

Równie w sercach jak i w dzie-le.

(Podaje rękę Rejentowi)

p crescendo

Skł. pap. St. Winiarski, Nowy-Świat 53 5-IX 08.

Klara
Wacka
Cesinik

(48)

Mo— cium pa-nie, za-mi zgo— — da!

Klara
Wacł.
Cesi

Zgo-da, zgo-da Tak jest, zgo-da, A Bóg wte-dy

Cesi
Sop. Alt
Ten. Chór
Bas

Zgo-da, zgo-da, Tak jest, zgo-da, A Bóg wte-dy

Sopr. Alt

Ten. Chór

Bas

re-ka po-- da!

re-ka po-- — da!

Koniec!

Skł. pap. St. Winiarski, Nowy-Świat 53 5-IX 08.

WARSZAWSKIE TOWARZYSTWO MUZYCZNE

Komisja Zabezpieczania Zbiorów
i Bibliotek Muzycznych
Przewodniczący Adam Chromiński
27/5/47.

BIBLIOTEKA W.T.M.
16/N

Noskowski

ZEMSTA
ZA MUR
GRANICZ

RĘKOPIS

Osoby.

Cześnik Raptusiewicz – bas
Klara, jego synowica – sopran
Rejent Milosek – bas
Wacław, syn Rejenta – tenor
Podstolina – alt
Papkin – tenor
Asindalski – bas
Śmigalski, dworzanin Cześnika
Seretka, kuchmistrz.
Niewiasty, bajduki, pachołki, dworzanie i
sługa przy obyjściu.

Rok 1783.

16
Inw. 1131
9041
BIBLJOTEKA
WARSZAWSKIEGO
TOW. MUZYCZNEGO

25.

„Zemsta za mur graniczny"

opera w 3 aktach

ostatnie dzieło ś.p. Zygmunta
Noskowskiego

(rękopis
autentyczny)

partyt. fortepianowa do śpiewu
Stronnic 266.

Z dara p. Tadeusza Noskowskiego
do Muzeum Tow. Muzycznego
z 2 Czerwca 1910 r.

BIBLJOTEKA TOWARZYSTWA MUZYCZNEGO W WARSZAWIE

Opis [illegible] pod autora instrumentowano.
W fortepianowy.